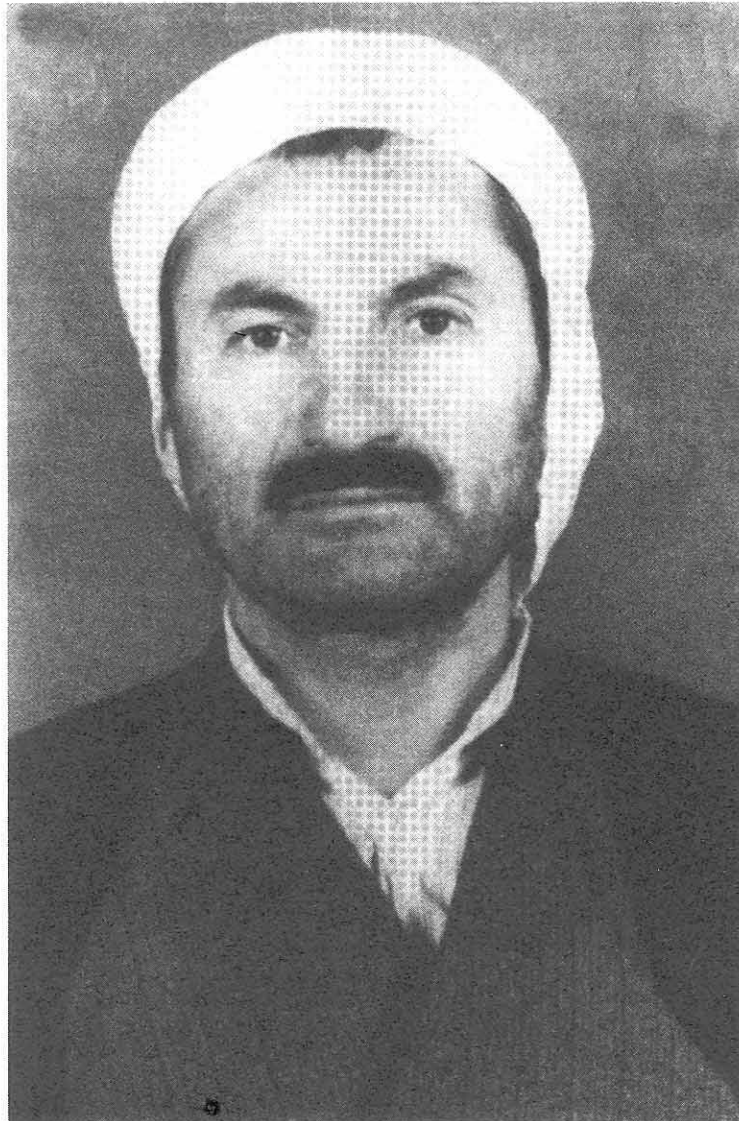

Dr.Mohammad Saleh Ebrahimi

Zanayani Kurd

- ۱۸۱ -

— محمدی صمدی به فارسی.

چریکە ی فەقی ئەحمەد

ئەم چریکە پر و تەژی یە لە ئازایی و نەبەزی موسولمانیک که لە رینگای دین و ئیسلام دۆسی ئاوارە بوو توشی کەند و کۆسپ ئەبی، ئەم روداوە لە ئاواپی (داریشمانە) قەوماوە و چریکە ی دو برا یە بە ناوی (فەقی ئەحمەد و خدر) که لە رۆژگاری تورکانی وەسمانی لیبان قەوماوە و لە لایەن هۆزی بلباسەو توشی دەربەدەری و غەریبی دین و لە مان و نیشتمانی خویان ئاوارە ئەکرین. ئەو بلباسانە لە مەلبەندی پۆردەر زۆر بەهیز و خاوەن دەسەلات بوون. فەقی ئەحمەد که پیاویکی لیھاتوو و ژیر و ئازا و کۆلنەدەر بوو، لە رفا گوندی داریشمانە ی خۆی بە جی دین و سۆیند ئەخوا هەتا وزە یەکی وا پەیا نەکا که بتوانی تۆلە ی خۆی لە زۆرداران بسینتەو، نەگەریتەو زیدی خۆی، ناچار ئەچیتە ئەستەمبون و پال ئەدا بە تورکانی وەسمانی یەو و لەو سەردەمەدا سولتانی وەسمانی لە گەن حوکومەتی ئینگلیس و ولاتە ئوروپایەکاندا لە جەنگدا بوو. لەو رۆژگارەدا وا باو بوو، لە شەرا دوو کەس بە گز یەکتربندا ئەچوون، بەم واتایە: یەک نەفەر لە لایەن تورکانی وەسمانی و یەکتیکیش لە لایەن فەرەنگەو ئەهاتە مەیدان. وەک ئەگێرنەو یەکتیک لە پالەوانەکانی فەرەنگ لەو دەم و رۆژگارەدا دپتە مەیدانی جەنگ و بۆ ماوہی پینج رۆزی رەبەق بەرانبەر بە سوارەکان و پیاوہ جەنگیەکانی تورک رانەوہستنی و هەزکەسینک لە پیاوہ جەنگی یەکانی وەسمانی که ئەچیتە پینشەوہ لە ئەسب ئەیخاتە خواری و جی بە جی ئەیکوژی!

فەقی ئەحمەد بە سولتانی وەسمانی ئەلی: ئەگەر بفرەموی: من ئەچمە مەیدانی و بە دیلی بۆت کە لە پچە ئەکەم. سولتانیش: ئەلی برۆ، لام وایە ئەو دوژمنە تۆقینەرە، بە کوردی وەک تۆ ئازا و لیھاتوو ئەبی ناگیردری و بەندی بە ئاوا نادری.

فهقی ئەحمەدیش سوار بوو و چەکی هەلگرتووو و رکێفی لە ئەسب داو و بە پرتاو رووی کردۆتە سواری فەرەنگ و دەر فەت و دەرەتانی لێ بپووه و لەسەر کۆی زین هیناویەتە خواری و سواری سەر سینگ بوو، یەخە ی دا ئەدری تا بیکوژی تەماشای ئەکا و ورد ئەبیتەو بو ی دەر ئەکەوی کە ئەم قارەمانە نەبەزە ئا فرەتە. هەستاو، چونکا کورد لە هیچ دەور و زەمانیکدا حازر نەبوو، دژ و ئەیاری خۆی بە زەعیفی بکووژی هەرچەن دۆژمانی ئیسلام زۆر بێ روحم و بێ بەزەیین و کوردیان بە فر و فیل گرتووو و لە کاتی کزی و لێقە و مانا کوشتوو و قات و قریان خستۆتە ناو موسوڵمانانەو، کاتی فهقی ئەحمەد دەسی لە کوشتنی ئەو کچە فەرەنگە هەلگرتووو ئا فرەتە کە ئەلی: چون تو ئەو نەندە پیاوی، دەسم بگرە ئەبمە مارە بر و حەلال و خیزانت، فهقی ئەحمەدیش دەسی ئەگری و بە خۆشییەو ئەو نەچیرە شیرکوژە ئەباتە لای سولتانی تورکی وەسمانی، سولتان بەرەو پیری فهقی ئەحمەد ئەچی و ماچی ئەکا پتی ئەلی: هەرچیت لە من بوی ئەدەم، فهقی ئەحمەد ئەلی:

تەنیا حوکمی فەرمانرەوایی (داریشیمانە) و ئەو ناو ناو بەدری، ئەویش میری (داریشیمانە) و ئەو ناوای بۆ مۆر کردوو، فهقی ئەحمەد پیاوێکی بێ فیز و خۆ بەکەم زان بوو، ئەنا ئەگەر داوای میرمیرانی کوردستانی بکردبای، بۆی مۆر ئەکرا. بەلی فهقی ئەحمەد لە لایەن سولتانی وەسمانی یەو، حوکمی وەرگرت و زۆر بە خۆشییەو لەگەڵ ئەو ژنە ئینگلیسییە کە ناوی (کیغان) بوو گەراو تەو و داریشیمانە، سەر مۆلک و مالی خۆی. چەن جار فهقی ئەحمەد لەگەڵ بلباسەکانا بۆتە شەری، جارێکیان چارسەت پیتسەت سواری بلباس دینە سەر گۆندی داریشیمانە تا مان و سامانی فهقی ئەحمەد بە تالان بەرن، لەو سەردەمەدا فهقی ئەحمەد خۆی لە مان نابێ و (کیغان) بە تەنیا دەسی داو تە چەک و بەرەنگاری بلباسەکان بوو و ئەیان شکینتی، لە دواییدا خەلکی (داریشیمانە) کۆ ئەکاتوو و پیتان ئەلی: خەلکینە فهقی ئەحمەد لە کاتی شەری

ئىسلام و فەرەنگدا گىيانى منى كرىزەتەو و ئىستا كە من توانىم ئەم بلباسانە بشكىنم و بىانتارىنم و نەمەشت (دارىشيمانە) تالان بكن بەم كارە قەرەبوى چاكەى فەقى ئەحمەدى مىردم كردۆتەو و چاكەى ئەوم داووتەو، ھەرچەن دو كورم بە ناوى (باباسلیمان) و (بوداخ كىغان) لە فەقى ئەحمەد ھەيە، بەلام چون ئەو موسولمانە و منىش فەلم ناتوانىن تا سەر بۆيەك بىن، وا من سەرى خۆم بەرەو ماله باوانم ھەندەگرم، لە زمانى منەو بە فەقى ئەحمەد بلین: بە دوم نەكەوى، ناگەرئەمەو. ئەمەى وت و مان ئاوايى لە خەلكەكە كرد و ركىفى لە ئەسپ دا و ھەر وەك با و بۆران رۆيى و بە چاوتروكاندننك بزر بو، جا كاتى فەقى ئەحمەد ھاتەو مالى و ئەم قسانەى بىست پەژارە و غەمى زۆر داى گرت. ناچار زۆر بەلەز سوار بوو كەوتە شوین (كىغانى خىزانى) لە دۆل و شىوى (خدران) لە ناو پۆدەريانا كىغانى گرتەو و ھاواری لىكرد كچى نەىكەى، ئەوە كارى كردوان نىه! كىغان خانمىش وەلامى داىو و وتى: لىبراوم برۆمەو ماله باوانم، نكايە لەوە زياتر خۆت ماندوو مەكە و مەيى پىشەو ئەنا ئەتكورۆم. تىرىكى لە فەقى ئەحمەد ھەلكرد و ئەيدا لە شەپكەى شانى فەقى ئەحمەد و ئەيخا، كىغان ئەروا بەلام چاكەى فەقى ئەحمەد ئەكەوتتە بىرى، بەتايەت كە دو كورىان لىك ھەبوو، (كىغان) دلى نەرم ئەبى و ئەگەرئەتەو سەر لاشەى فەقى ئەحمەدى مىردى و برىنەكەى تىمار ئەكا و دەسى ئەگرى و لە دۆل و نشیو كە ئەبەيتتە سەر چەقى رىگايەك دايتەنى، بەلكوو رىبوارىك تووشى بن و بىباتە ناو گوندىك و خوشى كەنەو، لە پاشان كىغان بەرەو ئىنگلىستان بۆ لای ماله باوانى ئەروا، كاتى فەقى ئەحمەد برىنەكەى سارىژ ئەبى و چاك ئەبەتەو، بە دوى كىغانى خىزانىدا ئەروا تا ئەگاتە شارى ماله باوانى كىغان، لە نىزىك شار دەنگى شايى و ھەلپەركى و گۆرەند و زەفاوئەند دىتە گوى، جەلوى ئەسپەكەى شل ئەكا و ئەسپەكەى روو ئەكاتە درگای ماله پىرىزنىك و رەق راءەوستى، فەقى ئەحمەدیش دا ئەبەزى و ئەچىتە ژوورى و دواى ھەسانەو لە خانە

خۆزی که‌ی داوا ئەکا و ئەپرسی ئەری! ئەم شایى و بەز مه چیه؟
 پیریتزنیش پینی وتوو: کچی میر چیه شه‌ری موسولمانان و تازه
 گه‌راوته‌وه و شووی به ناموزای خۆی کردوو، شایى و زه‌ماوه‌ندیانه.
 فه‌قی ئەحمه‌د تکای له پیریتزن کرد تا بیباته ناو ئەو شایى و زه‌ماوه‌نده،
 ئەویش بو ئەوه‌ی نه‌یناسن جل و به‌رگی ژنانه له‌به‌ر فه‌قی ئەحمه‌د ئەکا و ئەبیاته
 هۆده‌ی بووک و زاوا. له‌و کاته‌دا زاوا له‌ کیغان نیزیك ئەبیته‌وه، یه‌ك زلله‌ی لی
 ئەدا و ئەلی: تو بوخۆت به‌ موسولمانان دۆراند، تو خویرت و شیاری من
 نیت. کیغان به‌و شه‌پلاغه و به‌و قسه‌ ناخۆشانه، دل‌ی پر ئەبی و کولی گریان
 دایه‌گرئ و ئەونه پیش ئەخواته‌وه زمانى زگماکی خۆی له‌ بیر ئەچیته‌وه و به
 زمانى کوردی هاوار ئەکات و ئەلی: «ئاخ فه‌قی ئەحمه‌د! له‌ کونى؟!» کاتى
 فه‌قی ئەحمه‌د ئەم هاوار و ئاخ و ئوخه‌ ئەبیسئ وه‌ك هه‌وره‌بریسکه‌ باوه‌ش ئەکا
 به‌ کیغانه‌ی خیزانیدا و ئەیفرتی و سواری ئەسه‌په‌ بۆره‌ی ئەکا بو کو رده‌واری
 ئەگه‌رپته‌وه و دینه‌وه‌ داریشمانه‌ و به‌خیز و خۆشى ژین ئەبه‌نه‌ سه‌ر و پۆده‌ر و
 ناوچه‌ی (مه‌رگه‌ و ماوه‌ت)یش ئەخاته‌ ژیر ده‌سه‌لاتى خۆی.
 ئەلین: له‌ دواى مردنى فه‌قی ئەحمه‌د باباسلیمان کوره‌ گه‌وره‌که‌ی له
 جینگای باوکی دانه‌نیشى و ئەبیته‌ میر و مه‌زنى ئەو ناوه‌ و چه‌ن ناوچه‌ی
 دیکه‌یش له‌ کوردوستانا ئەخاته‌ بن فه‌رمانى خۆی، به‌ پینی میژو میژینه‌ی
 میره‌کانى ولاتى سلیمانى ئەچنه‌وه‌ سه‌ر ئەم باباسلیمانه‌ی کورى ئەم فه‌قی
 ئەحمه‌ده‌ی وا باسما‌ن کرد.

نوو سه‌رى ناودار . د . ناجى عه‌باس له‌ سپاره‌ی زنجیره‌ی هۆزى
 فه‌یزوللا به‌گ لای بۆکان^(۱) فه‌قی ئەحمه‌د به‌ باپیره‌گه‌وره‌ی ئەو هۆزه‌ ئەزانى و

۱- له‌ ئەسڵدا ئەم باسه‌ له‌ لایه‌ن زانا و شاعیری ناودار جه‌نابى كاك حه‌سه‌ن سه‌لاح (سۆران)ه‌وه‌ له‌ گه‌ل
 زانایه‌كى ئەلمانى به‌ ئەلمانى نووسراوه‌ و د . ناجى عه‌باس هیتاویه‌ته‌ سه‌ر زمانى کوردی.

دهلی:

زنجیره‌ی باوانی هۆزی فهیزولابه‌گی تا ئه‌و راده‌ی وا دیاره به‌م جۆره‌یه: فهیزولابه‌گ کوری ئه‌وره‌حمان به‌گ که به‌ ئه‌وره‌حمان به‌گی موکری ناو‌داره کوری مسته‌فابه‌گی دوه‌م، کوری مسته‌فا به‌گی یه‌که‌م و اتا: مسته‌فابه‌گی پینازی کوری ئه‌حمه‌دخان به‌گ، کوری محمه‌دخان به‌گ، کوری میرسه‌یفه‌دین، کوری میره‌باتشای کوری، باباعومه‌ری ناو‌دار به‌ بابامیری کوری فه‌قی ئه‌حمه‌دی داریشیمان‌ه‌ی ناو‌داره و ئه‌میش کوری میره‌ئهداله.

به‌لام خاوه‌نی شه‌ره‌فنامه ئه‌لی: بوداق‌به‌گ میر و مه‌زنی مه‌زگه‌ی (پژده‌ر) بووه و له‌ پاش مردنی بوداق‌به‌گ یه‌کینک له‌ ئه‌ولادانی به‌ ناوی میره‌به‌گ ئه‌بیته مه‌زنی (پژده‌ر) و کاکه‌شینخ - کوری میربوداق ئه‌بیته میری (مه‌رگه). له‌ پاشان له‌ نیتوان کاکه‌شینخ و میره‌به‌گدا ئه‌بیته جه‌نگ و کاکه‌شینخ به‌ ده‌سی میره‌به‌گ ئه‌کوژری و له‌ کاکه‌شینخ کورینک به‌ ناوی (فه‌قی ئه‌حمه‌د) به‌جی ئه‌مینتی. ئه‌بی بزانی چریکه‌یه‌ک له‌ کورده‌واریدا هه‌یه به‌ ناوی کاکه‌شینخ و میره‌به‌گ یا (کاکه‌میر) به‌ ناویانگه و مینش زۆرم کار له‌سه‌ر ئه‌م چریکه کردووه و به‌ یارمه‌تی یه‌زدان له‌ داها‌نوودا ئه‌م مه‌به‌سته باشترووناک ئه‌که‌مه‌وه.

- نوکته: کاکه‌میر و کاکه‌شینخ به‌ چرینی چریکه‌چران و خوشخوانان. به‌م جۆره‌یه که ئه‌م دوانه به‌ ده‌ستی هه‌یده‌ر گۆران یا ئه‌وده‌لی کوری هه‌یده‌ر له‌ میرگه مه‌له‌ندی پژده‌ر که له‌ نیتوان شارباژێز (سلیمانی) و هه‌ولێز و کۆی ستجق (کۆیه‌)دایه ئه‌کوژرین.

ئه‌ستی و به‌غدان دوو خوشکی کاکه‌شینخ و کاکه‌میر شینیان بو‌ئو دوو برایه به‌ چریکه‌ بو‌گێراوه و تکایان له‌ براکانی خویان کردووه که میوانی (هه‌یده‌ر یا ئه‌وده‌ل گۆران) نه‌بن.

ئه‌میر شه‌ره‌فخان میژوونوسی گه‌وره له‌ شه‌ره‌فنامه‌دا کاکه‌شینخ به‌ (حاجی‌شینخ) و کاکه‌میریش به‌ (ئه‌میره‌به‌گ) ناو ئه‌با و نووسیویه‌تی:

شاتوهماسب (صفهوی) لیان ئەکەوتتە گومان و سنج جار بە لەشکرەووە هیزش ئەکاتە سەریان و بەلام هەر سنج جارە کە قزلباش ئەشکئی حاجی شیخ و (براکەیی) زال ئەبن.

لە میژووی ۹۴۱ی مانگی دا کە سولتان سلیمان خان غازی وەسمانی دارالسلامی بەغدا ئەگرئ و بۆ پشوودان ئەچیتە میزگە حاجی شیخ بۆ دیدەنی ئەرواته میزگە بەلام لە رینگا لە میزگەدا لە کاتی کادا کە لە راو بوو لە کاتی نوێژکردن دا خەلکی میزگە وەک وەرەشەبای ئەجەل ئەرژین بە سنەری دا و کوردانی دیوێهاد ئەیکووژن.

بەلام لەو ئەچی کە ئەمیرشەرەفخان لەمەدا لایەن گری لە کاکەشیخ (حاجی شیخ) کردبێ چونکا لەو، کە (ئەستی و بەغدان) پاراوانەتەووە ئەچی و نەبیتە میوانی حەیدەر یا ئەودەل گۆران لەو ئەچی کە حاجی شیخ و ئەمیربەگ لەگەڵ خەلکی بەتایبەت حەیدەر نێوانیان باش نەبوو و خوشکەکانی لەوانە ترساون جا کاکەشیخ و کاکەمیر ستمیان لە خەلک و حەیدەر یا ئەودەل کردووە یا شتی تر بۆتە هۆی نینگەرانی ئەستی و بەغدان و لەوانە زۆر دلتیا نەبوون.

بەلام لە کتیبی میژووی حوکمدارانی بابان لە قەلاچوالان،^(۱) بەم جۆرە نوسراوە: لە رۆژگاری کاکەمیرەووە، ناوچەیی پۆدەر کەوتە بن دەس کاکەمیر و ناوچەیی (مەرگە)ش کەوتە ژێردەس کاکەشیخ، کاکەمیر، شەوێک لە ناکا و دای بەسەر کاکە شیخ دا و هەموو خاوە و خێزان و دەس و پێوەندی ئەوی لە ناو برد، تەنیا (فەقی ئەحمەد) کە بەرمەمکان بوو لەگەڵ دایکی رزگاریان بوو، فەقی ئەحمەد تاقە کورەیی کاکە شیخ بو و دایکی بزدیە گۆندی (خدران) لای

۱- کورتەیی: کتیبی میژووی حوکمدارانی بابان لە قەلاچوالان تا دروست کردنی شاری سولەیمانی ۱۰۸۰- ۱۱۹۹ مانگی و ۱۶۶۹- ۱۷۸۴ی زاینی نوسراوی تەوفیق قەفتان چاپی ۱۹۶۹ی بەغدا کە دوکتور کاوس قەفتانیش بەرکۆلی لە سەر نوسیوه (شەپۆل)

کونخای ناسیاوی خزیان. کونخاش زۆر پیاوانه ئەوانی پاراست، سەرەنجام
 فەقی ئەحمەد گەورە بوو، چوووە نیو فەقی بان و خەریکی خویندن بوو،
 فەقی ئەحمەد زۆر زێرەك، ژیر، قسەزان و خەلك خۆشەویست بوو، زۆر
 رەزاشیرین، خۆش قیافە، کەلەگەت، جوان، بە هەببەت، ئازا، نەترس، لە
 سەرخۆ، دیندار و خاوەن عەزم و ئیرادە بوو. لە هەلیك دەگەرا تۆلەي کاکە
 شیخی باوکی لە کاکەمیری مامی بستینتەو، جا ئەو بو هەندێ لاوچاکی دەس
 و بازۆلە جوانی لە دەوری خۆی ئالاند و دای بە سەر مامیدا و لە ناوی برد،
 چون کاکەمیر مارز و زالم بوو، خەلك نەتەنیا لە سەری بە جواب نەهاتن
 بەلکۆو لە سەر فەقی ئەحمەدیان کردەو، هەندێ لە خزم و کەسی کاکەمیر لە
 ترسا چووونە ئیران، لە سابلاغ (مەهاباد) و سەقز و ئەو ناوێ گیسارنەو، لای
 سەقز هۆزی فیض اللەبەگی و لە سابلاغیشا شیخ عەلی لە زارۆك و نەتەوێ
 کاکە میرن. سەرەنجام ناوچەي مەرگە و پۆدەر کەوتە بن فەرمانی فەقی ئەحمەد،
 لە پاشان فەقی ئەحمەد (داریشیمانە)ی کردە پیتەخت بۆ خۆی. زۆری پینەچوو
 ئاگری شەری رووس و تورکی عوسمانی هەلگیرسا، فەقی ئەحمەد لە بەر
 ئەوێ دیندار بوو لەسەر، تورکی عوسمانی بەگژ رووسدا چوو، هەر وەکوو
 لەبەرا وتمان (کیغان)ی بە ئەسیری گرت و لە خۆی ماره کرد^(۱) حوکمی میری
 پۆدەر و ئەو ناوێ لە شای تورکی عوسمانی دوبارە، وەرگرتووە و هاتەو
 (داریشیمانە) و ناوچەي گەورک، مەنگور، مامەش و جاخ، بیتوین و کۆی
 سنجاقی خستە بن فەرمانی خۆی.

بەلام فەرمانرەوایی فەقی ئەحمەد زۆری نەبرد کە وەفاتی کرد و خان
 بوداغی کۆری بوو جینشین، خان بوداغ بیست سالانە بوو، تەگبیری بە دایکی
 بوو. هۆزی کوردەواری ئەو سەردەمە بە ئارەزووی خزیان دینە بن فەرمانی،

وهك هۆزی ئاگو، بلباس، ئالان، ماوهت كه ماوهت لهو سهردهمهدا تابيعى شارى بانه بووه و (خان ئيسماعيل) ناويك حاكمى بووه كه زور دزرق و مارز بووه و (ئيسكهندهر) كوريشى حاكمى ماوهت بووه كه ئه ميس له باوكى^(۱) زالمتر بووه ده لىن: حه زه رتهى عه بدوللاى كورى حه زه رتهى عومه ر خه ليفه ي دوهم (رضوان الله تعالى عليهما) له م ناوه دا ئيسلامى بلاو كرده وه، له و سهرده مه دا (ده شته تان) له ژير ده س (فهقون)ى كافردا بووه كه ده شته تان له باكوور، خۆره لانى سوله يمانى و قه زاي شارباژيري ئه و سهرده مه ي داگرتووه. به لام ئىستا تابيعى بانه يه و چكۆله كراوه ته وه.

كاتى (فهقون) له شه رى عه بدوللا دا ده كوژرى، كوربه كه ي به دل و داو ذيه سه ر دينى ئيسلام و عه بدوللا ناوى عه لى بۆ دا ئه نى. جا هه ر له به ر ئه مه ش ئه و بنه ماله به اختيار الدين يا ئىختيار الدين ناودار بوون ئه مه تا رۆژگارى (خان ئيسماعيل سولتان) ناوبراو ما و له وه ي حوسه ين نازم باسكراوه. خان ئيسماعيل، ئيسكهنده رى كورى ده كاته حاكمى ماوت. تا خان بوداغى كورى فه قى ئه حمه د، ده لىن خان بوداغ زستانانه له داريشيمانه و هاوينايش له ماوه ت دا ئه نيشيت تا له نيزيكه وه باشتر به كاروبارى خه لكدا رابگا^(۲) و له سالى ۱۰۷۵ى مانگيدا سيهك و ئه و ناوه ناوى خسته بن ده س خۆى و پاش ماوه يهك وه فاتى كرد و ميرى كه وته ده س سوله يمان - ي كورى.

۲- به قسه ي كتيبي ميژووى سوله يمانى و كتيبي ريچ و كتيبي لونگريك و به قسه ي دائيره ي مه عارفى ئيسلامى، دواى مردنى فه قى ئه حمه د يه كسهر

۱- حوسه ين نازم ئه فه ندى له سه ر كتيلى گوڤى ئيسكهنده ر نووسراويك ئه بينى و له ئاكامدا زور به لگه ي ميژووى له بابت ميرانى بابانه وه ئه دۆزىته وه كه بۆته سه رچاوه - لاپه ره ي ۱۶ كتيبي ميژووى حوكمدارانى بابان له قه لچوالان (شه پۆل).

۲- ئىستايش لاي قه لاده زه شوڤينيك به ناوى خان بوداغه وه هه يه - كتيبي ميژووى حوكمدارانى بابان له قه لچوالان لاپه ره ي ۱۷ (شه پۆل).

میرسوله‌ی‌یمان (باباسوله‌ی‌یمان) هاتۆته سهر تهخت، یانی میرسوله‌ی‌یمانی کوری خان بوداغ نییه، به‌لکوو کوری فهقی‌ئه‌حمده و برای خان بوداغه. ئەم نووسراوانه هیچیان باسی ماوه‌ی حوکمی (خان‌بوداغ) ناکه‌ن به‌لکوو ئەلین: فهقی‌ئه‌حمده، دوو کوری هه‌بوو (باباسوله‌ی‌یمان و بوداغ‌سولتان).^(۱)

ههر وه‌که ده‌زانی‌ن میرسوله‌ی‌یمان زۆر وشیار، به‌بیر و ژیر و دادگهر بووه، کاتی له‌جینگای باوکی له‌سهر تهخت دانیشته، ناوچه‌ی قزلجه، سروچکلی، ناوچه‌ی قه‌راغ، بازیان و شاره‌زوری هه‌تیا به‌ن فه‌رمیانی خۆی و ده‌بویست ولاتی ئه‌رده‌لانی‌ش بخاته‌ن بن‌رکینی خۆی و له‌ ۱۰۸۰ی مانگیدا قه‌لاچوالانی کرده‌پیتتهخت.

ده‌لین: شاهه‌باسی سه‌فه‌وی خۆین‌ریژ زۆر له‌ «ئه‌میرسوله‌ی‌یمان»ی بابان ئەترسا که‌په‌ره به‌حوکومه‌تی بدا، ئەوه‌بوو. حاکمی لورستانی به‌ ۴۰هه‌زار که‌سه‌وه‌نارده‌سهر ولاتی کوردی بابان. میرسوله‌ی‌یمان پێش‌ده‌سی کرد و به‌ ۵هه‌زار که‌سه‌وه‌له‌کوره‌کوره‌ی بابان چوو تا پێشی دوژمن‌بگری. هه‌تزی ههر دوو‌لا له‌ (شه‌میران) له‌سهر زئی سیروان ههر له‌سیره‌سیر و که‌ف چرین‌دا بوو ب‌ئنده‌یش زاتی نه‌بوو به‌سه‌ریدا بان‌لیک‌بدا.

به‌لام میرسوله‌ی‌یمانی ئازا و به‌جه‌رگ له‌پێشدا خۆی دا به‌ئاوی سیروان دا و جوامی‌رانی قاره‌مانیش به‌دوای میردا له‌سیروان په‌رینه‌وه‌ و به‌رینگیان به‌سوپای ئیران‌گرت و قات و قریان‌بێخستن و تالانی زۆریان به‌ده‌س هه‌تیا و گه‌رانه‌وه‌ قه‌لاچوالان. حوکومه‌تی شاهه‌باس‌زانی به‌شهر باشاری ئەمیر سوله‌ی‌یمانی بابان‌نایی، که‌وته‌فیتنه‌گیران و دلی حوکومه‌تی تورکی عوسمانی له‌ره‌ش کرد، دیاره‌تورکی عوسمانیش چاوی به‌حوکومه‌تی کوردی بابان هه‌لنه‌ده‌هات، له‌ترسا چاویان ههر‌تورکه‌تورکی بو.

۱- کتیی میژوی حوکمدارانی بابان له‌قه‌لاچوالان کۆبه‌ی لاپه‌ره‌ی ۱۷. (شه‌پۆل)

ناچار میرسوله‌یمان له سالی ۱۰۹۸ ی مانگیدا خۆی دا به دهس عوسمانی یه وه به لام. ئەمین زهکی له میژووی سوله‌یمانیدا ئەلن له سالی ۱۰۹۱ ی مانگیدا خۆی دا وه به دهسه وه.

ئەلن: کاتی سولتان محهمه‌دی چواره‌می عوسمانی فه‌رمانی دا. سوپایه‌کی زۆرگه‌وره به فه‌رمانده‌یی حه‌سه‌ن پاشا والی به‌غدا و یوسف پاشا والی دیار به‌کر و حه‌سه‌ن پاشا والی حه‌له‌ب بچنه سه‌ر ئەمیری بابان، ئەمیش ناچار خۆی دا به دهسه وه و ئەلن: به جلك و لباسی کوردی یه وه که زرینی له خۆ دا بو و شیر و تیر و رمی له به‌ر پشتوینی دا بو زۆریش شۆخ و شه‌نگ و بالابه‌رز و له‌ش و لار جوان بو، ده‌چیتته لای پاشای عوسمانی. و کاتی شا وای ده‌بینی هاوار ده‌کا (وای بابام) و ده‌بینترنه (ئه‌وه‌نه). و له سالی ۱۱۱۱ ی مانگیدا له‌وی وه‌فاتی کردوه و هه‌ر له‌ویش نیژراوه، ولاته‌که‌یشی له‌ نیوان هۆزی زه‌نگه و چهن هۆزی دیکه به‌شکراوه.^(۱) **نو‌کته:** سه‌یفه‌دین خان سه‌رداری موکری کوری ئەمیرخانی موکری سه‌رداری کوردستانی موکری یه و له ۳۹ سالییدا له سالی ۱۸۹۰ ی زاینی شه‌هید کراوه. گۆیا خیزانی که کچه خانیک بو وه درمان داوی کردوه. سه‌ردار سه‌یفه‌دین خان موکری له لایهن شای ئیرانه وه نازناوی سه‌رتیپی پندراوه.

له ۱۸۹۰ ی زاینی که وه‌لیعه‌هدی ئیران چۆته سا‌بلاغ (مه‌هاباد) سه‌ردار سه‌یفه‌دین خان موکری دباریکی زۆری ئەداتی بو. وینه ئەسپینکی سه‌ت‌تمه‌نی، ۱۹۲۰ کیلۆ برنج و دانه‌وێله‌ی تر.

دیمورگان له راپه‌ڕینی سالی ۱۸۸۷ ی زاینی هۆزی مه‌نگوور له‌ دۆن و گه‌لی (که‌لۆی) قسه‌ی کردوه و له لاپه‌ره‌ی ۳۶ دا ئەلن هۆزی مه‌نگور سا‌لانه

۱- میژوی راشدی به فارسی، میژوی سوله‌یمانی، نوسراوی ئەمین زهکی، میژوی جوکیم‌دارانی بابان له قه‌لاچوالان لاپه‌ره‌ی ۹ تا ۳۱ چاپی ۱۹۶۹ زاینی به‌غدا (شه‌پۆل).

۵۰۰ تمەن بەرابەری ۳۵۰۰ فرانك مالیاتیان بە حوکومت داوه بە سەرۆکایەتی کاکەللاغا، ھەروا دەلێ: لە خان دەلیل (گرانیت)ی دانە گەورە گەورە ھەییە، لە گوندی سەردەشت بەردی مەرمەری سپی و لە تەرەغە ئاھەك و لە ... زیر و ... ھەییە.^(۱) دیمورگان دەلێ: حەزرتی ئەشرف سەردار سەیفەدین خان موکری کۆری ئەمیرخان موکری زمانی فارسی و کوردی و تورکی عوسمانی باش دەزانی و جوان لە بەر خۆیەووە زمانی فەرانسەوی، ئینگلیسی و ئالمانیسی فیز بیوو چاک دەیزانی. جا بە قسەي دیمورگان ناوی باوکی سەردار سەیفەدین خان ئەمیرخان بوە ئەفەق ئەحمەد، دیارە فەقێ ئەحمەد لە باپیرە گەورەي چوارەمین بنەمالەي بابان لە سەرەتای سەتەي یازدەھەمی مانگی ژیاوہ و سەردار سەیفەدین خان موکری دامەزرتەري خانەدانی میرانی موکری لە ئاخەر و ئۆخری سەتەي ھەشتەمی مانگیدا ژیاوہ و تورکومانی ئاق - قەرەقویونلوی لە دریاز و ئەو ناوہناوہ، دەرکردوہ و دریازی لە دەس جاگیرلو (یا جابقلوی) تورکمانی قەرەقویونلو و ئاققویونلو دەرديتێ. (موکری ئەشێن لە موغریوہ، گیرابێ و بە واتای رینگای موغان بوین کە چونەتە. زیارەتی ئاوردانی ئازەر گوشەب.^(۲))

بەلام کاک عومەري عەلیار دەلێ: سەیفەدین خان سەردار دو کۆری بوە: بە ناوی صارم و باباعومەر - صارم کۆریکی بوو بە ناوی ئەمیرەبەگی ئەوہل و باباعومەريش کۆریکی بوو بە ناوی روستەم، روستەمیش کۆریکی بوو بە ناوی شینخ حەیدەر، ئەمیش کۆریکی بوو بە ناوی ئەمیرەبەگی دوہم و ئەمیش

۱- لاپەرەي ۳۶ و ۴۱ و ۴۴ کتیبی مۆتالەعاتی جوغرافیای کۆری عیلمی فەرانسەوي دیمورگان لە ئێراندا وەرگەرێاوی دوکتور کازم وەدیعی چاپی ۱۳۳۹ ی ھەتاوی بە نەقل لە کتیبی کۆرۆکاش یا میتزوی موکریان نوسراوی: محەمەد صالح ئیبراھیمی محەمەدی (شەپۆل) لاپەرەي ۳ و ۴ و ۵ چاپی سالی ۱۳۶۶ ی ھەتاوی کە بە تایی ئای بی ئیم پیتسەت جەلدی لێ بلاو کراوہتەوہ.

۲- کتیبی مۆتالەعاتی جوغرافیای کۆری عیلمی فەرانسەوي دیمورگان سەرچاوہي بەرو.

کورپنکی بووه به ناوی شیخه حهیدهر و ئەمیش دو کورپی به ناوی شیربهگ و قوبادخان بووه و قوبادخانیش کورپنکی بووه به ناوی صارم ئەمیش کورپنکی بووه به ناوی مرادبهگ و ئەمیش کورپنکی به ناوی مهحمودبهگ بووه و ئەمیش کورپنکی به ناوی سامبهگ بووه و سامبهگیش کورپنکی بووه به ناوی محهمهد سولتان ئەمیش دو کورپی به ناوی عهزیزخان سهردار و فهروخخان بوه و فهروخیش کورپنکی به ناوی پاشاخان موزهفهردوله بووه و عهزیزخان سهرداریش سی کورپی به ناوی عهلیخان و سهیغهدین خان و حوسهین خان بووه و سهیغهدین خانیش کورپنکی بووه به ناوی محهمهد حوسهین خان و ئەمیش کورپنکی بووه به ناوی عهلیخان که وه جاغ کویر بووه و حوسنی جیهان خانم کچی پاشاخان موزهفهردوله سهیغهدین خانی کوشتووه و شوی به ئەحمه داغای ئیلخانی مامی عهلیاغای عهلیار: ئەمیر ئەسهه کردوه یاداشتی ۱۴/۸/۱۳۷۲ - (شه پۆل.)

ئەم وێنە جەنابی ئەمیرخانی حەیدەری لە رۆژی ١٣٦٥/٤/٤ هەتاوی لە تاران
لوتقی کرد وا بو یاد چاپ ئەکری.

مهولانا مهلامارفی کۆکهیی

۱۲۵۳ - ۱۹ رهمهزانی ۱۳۲۴ ههتاوی و

۱۲۹۳ - ۱۳۶۴ ی مانگی.

مهولانا مهلامارف له رۆژگارێکی ئهنگوست له چاودا چاوی کردۆتهوه و له ناو تهپ و تۆز و گێژه لۆکهی رهزاخاندا به خۆدا هاتووه، له ناو فهقیاندا به ئاوارهیی خویندویهتی بهلام زیرهك و ههلهكهوته بووه، زۆر به لهخزرا دیوی باسکی بیر و ئهندیشهی ناسکی لی ههلهمالیوه و لهو گێژاوه خۆی پهراوندۆتهوه به شیعره. جوانهکانی به تایهت شیعره کۆمه لایهتی بهکانی خۆی گهیاوندۆتهوه پلهی کۆمه ل ناسی له ناو کۆمه لێ خه لکی ناوچهی موکوریاندا و مهلامارف کۆمه لێ خۆی به تایهت عه شیرهت و سه رۆك عه شیره تهکانی جوان ناسیوه و ئه کری ئی به جامیعه ناسیکی وریا له ناو کۆمه لێکی بهچوکی وهك موکوریان ناو بیروی.

چونکا زیلی له خهرمانی بیر و عه مه لی خه لکی رۆژگاری خۆی به با کردوه و له کهوی داوه و بهردبژیری کردوه و به دانسته خهرمانی کردهوهی عه شیره تهکانی ناوچهی سپی کرده و تۆیکلی فری داوه و کاکلیکی پاک و خاوین و بیخه وش و تیزگۆشتی لی هه لبژاردوه و له ناو شیعرێ خۆی له سه ر په رهی دیوانه کهی گونجاندویهتی و به کۆمه ل ناسانی پیشکesh کرده.

به لام له راستیدا ئه و کاکله جوان و بهرچاوهش چونکا بهری داری دیمه کاری کورده واری به هینه رهق و چیره! له زاران زۆر خوش نییه.

گه م کهس ده توانی ئه و گابه رده له سه ر شان دانی و له و کهل و به نده نه رۆد و کوره سه رکه وئی!! بیستنی شیعره کۆمه لایه تی بهکانی مه لامارف ئه و قسه رهق و زلانه پشوی درێژ و جینگلدانهی گوشاد و له توانج و ته شه ر نه ترسان و نه ره نجانی ده وئی که خه وش و عاری خۆی بژنه وئی و خۆی چاک بکا و

بکه‌وتته سهر باری چکه و خزمه‌تکردن به موسولمانان و هاوونیشتمانانی و دهس له ده‌غەلی و چه‌وسانه‌وهی خەلک هەلگری.

خوالیخۆشبوو مه‌ولانا مه‌لا ماری کۆکه‌یی که دیوانی شیعیری به کوردی و فارسی له سالی ۱۳۴۱ هه‌تاوی له چاپ دراوه له سالی ۱۲۵۳ ی هه‌تاوی و ریکه‌وتی ۱۲۹۳ ی مانگی له گوندی «حاجی خۆش» محالی «شاره‌ویران» هه‌وه‌می مه‌هاباد له دایک بووه و بنه‌ماله‌که‌یان به «په‌ربلاو» ناوداره که گۆیا باپه‌ره گه‌وره‌ی مه‌لامارف له داب و ده‌ستوری بوک هه‌یناندا سواری ته‌سب بوه و په‌ری ره‌نگی تاوسی له پینچی ده‌سه‌ره‌ی شه‌ده و هه‌وری سه‌ری داوه و له کاتی غارغارین دا ته‌و په‌رانه به دم باوه ته‌په‌رن و بلاو ته‌بنه‌وه و له‌وه ده‌مه‌وه به «په‌ربلاو» ناو ته‌بری و ئیتر به مالی په‌ربلاو ناو ده‌ره‌ته‌کن.

مه‌لا ماری له ۲۵ سالیدا له به‌رواری ۱۲۷۸ کۆچی هه‌تاوی له «ئامینه» خانمی کچی «مه‌لا ره‌زای بانه‌یی». خه‌لکی گوندی «سوت و به‌رده‌ره‌ش» لای شاری بانه خوازینی کردوه و ماره‌ی بریوه و گویزاویه‌ته‌وه بۆ گوندی «قۆلغه‌ته‌په» هه‌ریمی ئیل ته‌یموری لای مه‌هاباد که له‌وی مه‌لای موده‌ریس بوه و ماوه‌ی «۳۸ سال» پیکه‌وه ژیاون.

مه‌لامارف ۱۱ منالی هه‌بوه که یه‌ک له‌وانه ناوی «مه‌لاعەلی» بوه و له ۱۵ سالیدا که مالیان له گوندی «قه‌ره‌گۆیز» بوه و له نیوان ریگای گوندی «پاش‌بلاغ» و «ته‌ره‌غه» دا کۆژراوه و مه‌لامارف به‌مه زۆر په‌رۆش بوه و په‌ژاره دایگرتوه و ته‌لین: هه‌ر له‌م سوینگه‌وه بینای چاوی که‌م حوکم ته‌بی و له ساله‌کانی ۱۳۱۳ و ۱۳۱۴ و ۱۳۱۵ هه‌تاویدا مه‌جبور بوه بۆ عه‌مه‌لی چاوی بیته ته‌وریز لای «دوکتور نبض = ته‌رمه‌نی».

مه‌لامارف منان بوه باوکی فه‌وتی کردوه و پینج منالی کۆری به ناوی «ئه‌حمه‌د، مه‌حمود، ماری، ره‌سون، قادر» و کچیکی به ناوی «فاتمه»، له‌دوا به جیماوه و مه‌لامارف کۆری سی‌وه‌م بوه و مالیان له گوندی «شاگێلدی» بوه و

روژنیک مەلامارف بۆ خویندن سەری خۆی ھەلدەگری و ئەچیتە شاری سلیمانی گەرمیان و لە فیزگەیی مزگەوتی ناودار بە «خانەقای مەحوی» بە فەقیەتی ئەبیتە سوختەیی یەکیک لە موسستەعیدەکان، دوای دوو ساڵ لە ساڵی ۱۲۶۹ ھەتاویدا براکانی ئەچن بە دوای دا و ئەی ھیننەو ھە مەلە خۆیان کە لە شاگنلیدی یەو ھەباریان کردبو ھە «کۆکە».

مەلامارف بۆ خویندن لەم دینی بۆ ئەو دینی و لەم شار بۆ ئەو شار و ھەموو فەقیەکی بە دوی خویندنا ھەلو ھەدا ئەبێ و گۆیا ئەچیتە فیزگە و حوجرەیی «سەردەراباد» و تورجان لە فیرانکۆیی مەولانا ھەللامە ھەلی قزلجی^(۱) مەلامارف دوای ئیجازەیی مەلایەتی ئەبیتە مەلا و لەم گوندانە: «قاجر: سەیداوا، شاریکەند، دەرویشان، قەرەگۆیز» خەریکی مەلایەتی و تەدریس بو ھ. مەلامارف کە لە ساڵی ۱۳۰۳ کۆچی ھەتاویدا مەلایەتی کۆری شەھید ئەکری دلی تاقەت ناگری و رو ئەگاتە شاری مەھاباد و لە مزگەوتی «شادەرویش» ئەبیتە مەلا و مودەریس.

مەلامارف لە ژیاندا زۆر توشی کەند و کۆسپ بو ھە زۆریش دەس کورت و نەدار بو ھ.

ئامینەخانمی ژنی لە ۱۳۱۷ کۆچی مانگی لە شاری مەھاباد ئەمری و مەولانا مەلامار فیش لە ۷۳ سالییدا لە ۱۹ ۱۳۶۴ ی مانگی ۶ ھەر لە بەیانی لە ریکەوتی ساڵی ۱۳۲۴ ھەتاویدا لە شاری فەرھەنگ و زانست دۆست و زانا پەرورەیی مەھاباد بەرەو لای خوا کۆچ و کۆچباری تیکناو ھە لەویش نیژراو ھە لە لایەن خەلکی شار و مامۆستا ئاینییەکانەو ھە زۆر بە قەدر و خورمەتەو ھە نیژراو ھە و تەنانت مەولانا ھەللامە مامۆستا صدیق صدقی و

۱- لە ۱۲۲۵ مانگی لە قزلجەدا لەدایک بو ھە لە روژی دوشەمە چواری ذی حەجە لە ساڵی ۱۲۹۵ کۆچی مانگی وەفاتی کردو ھە لە تورجان نیژراو ھ.

مه‌لامحه‌مه‌د لاهیجانی و سه‌ید عه‌بدو‌ل‌لای ته‌ته‌ری کوری جه‌نابی شیخ سه‌ید
عه‌بدو‌لقادر به‌رزنجی و کوری زور له زانیان و پیاوه‌ ئایینه‌کانی شار له
ناشتنی مه‌لامارف ئەم شاعیره‌ ناودازه‌ به‌شداری‌یان کردوه‌.

ئەمەیش پیره‌ شیعرێک له‌ ستایشی خودا:

سپاس خالقی کز تیره‌ شب نور نهار آرد
بشر از گل ملک از نور و جن و جان ز نار آرد
خداوندی ز حکمت‌های اسرارش که می‌بینی
ز سرو قد محبوبان به و سیب و انار آرد

ئەمەیش نمونه‌ی شیعری عه‌ره‌بی

بلیتُ بالحبِّ بعد الشَّیبِ و الکبر
العین ته‌دی الفتی للشین و الخطر

بۆ لاهوتی:

ای صبا جان من این نامه‌ی ما را برسان
خدمت یار عزیزم که عزیز است چو جان
یعنی آقای جوان بخت خودم لاهوتی
مورد رحمت لطف خدا قطب زمان

بۆ شینی مه‌ولانا قازی عه‌لی مه‌هابادی

چه می‌خواهی برادر زین جهان عالم فانی
بیا بنگر به عین معرفت گر اهل عرفانی
چو تاریخ وفاتش را طلب کردم ندا آمد:
بگو هب و هو مغفور ز فیض فضل یزدانی

۱۳۵۰

سالار سه‌عید چه‌یده‌ری به‌ موتایه‌به‌ بۆ مه‌لامارف ئەم دو شیعره‌ی داناوه‌ و بۆی

ناردوه‌.

ای آنکه بر افلاک جاهت ماهی
 ای آنکه به تخت حسن بالای ماهی
 دندان فتاده است ز حسن بن کاست
 دندان طمع بکش چو دندان خواهی
 له ستایشی پیشه‌وا قازی محمهد و صهدری قازی‌دا - کورانی قاضی علی:
 «رضوان الله تعالی علیهم» - مه‌لامارف به شاعر فہرمویہ تی:
 قاضی و صدر کہ هر دو گھریک صدقند
 مالک مملکت عزم، وقار و شرفند
 حاصل رتبہ اصلند بنعم البدلی
 حسن الخلق و نیکو سیرت و نعم الخلفند
 بؤ ستایش له مه‌ولانا عہ‌للامہ مه‌لا شہ حمہ درہ بانئ ناودار بہ «مه‌لا شہ حمہ د لاسور
 «مہرخوزی».

شاعر:

از جملہ کاک کۆکی و «مه‌لای مہرخوزی»
 دارای علم و منصب آقای سقزی^(۱)
 مه‌لامارف له پەر و ہر دہ کردنی واتای ناسک و ورد و باریکدا مامؤستا بوہ. ئەمەش
 غەزەلئ له شئیوہ کوردی یەکانی کۆکەیی
 سۆفی وەرە! هەنگامی گون و فەسلئ بەھارە
 وەقتی تەرەب ر عەیش و مەہی و گەشت و گوزارە
 پیشە و عەمەلت حیلە و تەزویر و ریایە
 تۆ بە شقی خودا پتیم بلئ ئەم کارە چ کارە؟
 تی فکەرە، تماشاکە لە کوچە و لە خیابان

۱- دیوانی فارسی مه‌ولانا مه‌لامارف کۆکەیی چاپی ۱۳۴۱ کۆچی هەتاوی تاران.

سۆزی نهیه، نه شئهی مهیه، ئاوازهیی تاره
 رای خستوه فهپراشی سهبا فهرشنی زومورپود
 وهك ئەتلهسی یهكزهنگه به بی گهرد و غوباره
 دهپژیننی له ئاویاشی فهلهك ئاوی موقهتتهر
 سهققای ره بیعی به قهتاره و به مهتاره
 سهرتیپی به هاری له گول و لالهیی رهنگین
 چهن تیپی له ساندا، له پیاده و له سهواره
 موستهحفهز و نهوبهت چیه بۆ باغ و گولبستان
 كهبکی دهری و بولبول و قومری و قهناره
 سوسهن به زمانیکی تهپ و تازه خهریکه
 بۆ مهدهح و سهنای سانعی ئەم نهقش و نگاره
 سهحرایه له بهر عهتری گول و لاله و سونبول
 وهك دهشتی خهتا و خوتهن و مولکی تهتاره
 شاعیر! وهره تۆ به شقی خودا رو له چه مهن کهین
 سوچهت له گهن ئەم عالهمه، ههر دهرد و چه غاره^(۱)
 ئەمهش چهن شیعهری پارسی:

منم آن شاعر معروف به هر شهر و بلد
 مرکز دایرهی بخت بد و طالع بد
 بر سرم تاخته یك لشکر بی حد و عدد
 نفراتش همه خونریزتر از ببر و اسد
 افسرانش همه داء السراطانند و اسد

۱- تاریخ مه شاهیره- ی کورد- ئوستاد بابا مهردوخ روحوانی، لاپههه ی ۲۷۶، چاپی ۱۳۶۶ ج ۲.

منجنيق فلکی سنگ بلا می بارد
 رو، به هر جا که روم ره ندهد، نگذارد
 در زمين املم تختم ارا می کارد
 نام شادی زرگ و ریشه برون می آرد
 یاوری نیست جز از لطف خداوند احد
 گاه چون شمع ز سر تا به قدم می سوزم
 جامه را گاه کنم پاره گهی می دوزم
 گاه چون خاک گهی آتش دنیا سوزم
 گاهی استاد و گهی طفلك نو آموزم
 نکنم فرق بیان آب، جد، اَبَجْد
 گرچه زین گفته ی خود نیادم و خیلی خجلم
 از شکایت ز قضا و ز قدر منفعلم
 چون ننالم که خزان آور و بر بود گلم
 ناگهان سنگ جفا آمد و بشکست دلم
 که نه از آهن و سنگ است دل و جان و جسد
 دوش نالیدم و گفتم که خدای ازلی
 ای شهنشاه به ملک قدم لم یزلی
 ای منادی به رحیم و به کریم و به علی
 ای که در سوره ی اخلاص به منصوص جلی
 شده موصوف به من لم یلد و لم یولد
 من چو پرگار که سرگشته و سرگردانم
 روز و شب می دوم و میروم و می رانم
 باز بینم که به جای خودم و حیرانم
 نه به خود راه و نه راهی به کسی می دانم

روشنی نیست در این دایره‌ی بسته چو سد
سخنی هست مرا در دل و افسرده تنم
که نگنجد ز بزرگی به زبان و دهنم
نه مجوسم نه مسلمانم و نه اهرمنم
مظهر آیت لاذا و لاذاک منم
از صنم دورفتاده نرسیدم به صمد
گاه گویم که به صورت بشر و انسانم
گاه گویم که نه انسانم اگر این سانم
به جز از خالق خود از همه کس ترسانم
به جز از رازق خود از همه کس پرسانم
این چه دین است و چه آئین و چه عقل و چه خرد
گوهر عمر تلف گشت و ندیدیم یکی
که به صورت بشری باشد و سیرت ملکی
صاحب تاج ولی تاج کلاه برکی
مالک تخت ولی تخت فقط پوستکی
زیر این خیمه‌ی بالاشده من غیر عمد
گفتم ای پیر کهن ای فلک اطلس رنگ
ای مدیریت متحرک به فسون و نیرنگ
میل ملت چو ندارد به جز از فتنه و جنگ
بوی زهر تو چو زهری است اگر ببر و پلنگ
بوی او بو کند از بیم برقصد چو قرد
ما خلقتُ خیرم می‌دهد از سر وجود
می‌نماید که کرامت به سجود است و به جود

هر وجودی که در او نیست نه جود و نه سجود
 یگ وجودی است و لکن عدمش به ز وجود

صفر محض است و گرفتست فقط جای عدد
 نه کسی هست که از کس بدر آرد خاری
 نه کسی هست سبک تر کند از کس باری
 نه کسی هست نه در خواب و نه در بیداری
 که دهد نصرت و یاری کند و غمخواری
 گفت گویا نشیندستی که من جدّو جدّ

ئهمه‌یش وینه‌ی شیهری کوردی

موده‌تیکه نه‌فسی حیز حوکی خراوم لی‌ده‌کا
 هر به قه‌هر و کینه ده‌روانیت و چاوم لی‌ده‌کا
 جاریه‌جار ده‌گری و ده‌نالی‌ننی وه‌کو هه‌وری به‌هار
 گه به خه‌نده و پیکه‌نین دیت و سلاوم لی‌ده‌کا
 بو‌خه‌رابات و کلیسا «مسجد و دیر و کنشت»
 ده‌مرفیننی ئهم سه‌گه سه‌د گورگه‌راوم پی‌ده‌کا
 هه‌رچی ته‌فره‌ی لیده‌ده‌م وه‌عه‌ده و وه‌عیدی پی‌ده‌ده‌م
 ناسره‌وئی ته‌کلینی قو‌ر و بن‌دراوم لی‌ده‌کا
 روژی شیرینم نه‌ما و عه‌هدی ترش و تالیه
 وه‌ک منان ده‌گری و ده‌عوای شه‌کری خاوم لی‌ده‌کا
 من له به‌ر عه‌جز و په‌ریشانی که هیچ نوتقم نیه
 ئیدی‌عای ئه‌شعار و به‌یت و به‌ند و باوم لی‌ده‌کا
 هه‌رچی فیکری لی‌ده‌که‌م ریگه‌ی خلاصیم بو‌نییه
 به‌م چله‌ی زمسانه داوای تاو و ساوم لی‌ده‌کا

دهچمه وه مان، مان و مندان دین و ده ورهه لیده دهه
 یه که ته مه نای قه ند و چا، یه که نان و ئاوم لیده که
 رو له بازاری ده کهم ته مجاره ئه ربابی ته له ب
 هه رکه سنی توشی ده بوم داوای دراوم لیده که
 ده ردی به دتر له هه مو دهردانه داوای وامم لیده که
 جه رگی له ت له ت کردوم داوای هه ناوم لیده که
 سهیری خوشتر من که «مه عرفوم» له م شاره دا
 تازه ئه حسائیه داوای ئیسم و ناوم لیده که
 یه که له ئه شخصیه ئه دیب و دۆستانی موخته ره م
 ئیدیعی یه که گه وه هری کون ناکراوم لیده که
 چومه لای غه وواسی به حری فکر و بۆی هیتامه ده ر
 گه وه هری ناسوخته داوای باج و خاوم لیده که
 هیتنده گریاوم له چاودا نه ما فرمیتسک و خوین
 زالمه، بن ره حمه داوای خوینی چاوم لیده که

له ۹ ی گه لایز «ئه موردا» ی سالی ۱۳۳۵ ی هه تاوی و ریکه وتی ۱۲ ج سالی ۱۳۵۱ ی مانگیداله
 شاری مه هاباد سیلاو دی و زهره ر و زیانی زۆر له خه لک ئه دا و مه لامار فیش هه ستی ئه جولن و بره
 شیعریک له و بابه ته وه ده لئ جا ئه و الیتره دا چهن شیعی مه لامار فی کۆکه تان، له بابه ت ئه م سیلاوه،
 پیشکەش ئەکەین.

شیعر بۆ سیلاو:

هه زار حه یف و هه زار ئه فسوس بۆ ئه م شاره ره نگی نه
 که قابیل بوو، بنیته مه رکه زی هه ر شاه و شازاده
 عیمارات و قوسور و باخ و باخات و گولستانی
 هه زار سویندت ده خوارد ده تگوت به هه شتی باغی شه داده

موغازه و قهیسەری و دوکان و حوجرەیی و موجهلەل بو
 وەکو قەسری کە بۆ قەیسەر کرابێ ساز و ئامادە
 لە بەر پارچەیی حەریری زەرد و سور و ئەتلەس و زەری
 بە رەنگی سەوز و ئان و کەسک و شین و میشکیی سادە
 فتورەیی پرفتوری روس و ژاپۆن و بەریتانی
 مەتاعی هیندی و مائی فەرەنگ و چین و کانادە
 بە یەک ئەندازە رەنگین و موززەین بو کە پیت و ابو
 نمونەیی ئەسکەلەیی بیروت و شام و شاری بەغدادە
 لە شەرحی ئیقتدار و سەروەتی ئەعیان و توججاری
 قەلەم هەرچی بنوسی یانە سیفرە یانە ئاحادە
 لە گۆشەیی پەنجەرەیی شیشەیی لەتیی و قەسری کافوری
 نومایشیان دەدا خانم وەکو حۆری و پەریزادە
 وەکو پارچەیی ئەلایە سەر تا قەدەم یەکسەر مورسە ع بو
 بە لەعل و گەوهر، پیروزە و ئەلماس و بیجاده
 بەلێ با بینهووە سەر باسی ئەهلی شار و بازاری
 چ بەققان و چ حەممان تا بە چەرچی و پینهچی زادە
 لە بەر کوفرانی نیغمەت، یا لەبەر عیشق و موحبەت بو
 لەگەن دنیا وەکو زاھید لەگەن تەسبیح و سەججاده
 کە ئایەیی «ان شکرتم» یان فەرآمۆش کرد خودا فەرموی:
 جەزای شەرتی «کفرتم» مونتەزیر بن هەر لە دنیا دا
 لە هەوری قودرەتی «باری» قەریبی نیو سەعات باری
 چ بارانیک، نە بارانی، کە وا مەعوود و موعتادە
 خوداوەندا چ تۆفانیکە وا بی عاتیفە و رۆحمە
 خوداوەندا چ سیلاوتیکە ئەم سیلاووە بێدادە

له تاریخی ههزار و سیسهه و سی و پهنجی شه مسیدا
 روژی جومعه ۱۲ ی جیمی ئهوهون ۹ ی موردادا
 لها موج ینادی قائلایا ایهاالغافل
 فقوموا، انظروا، لا تجعلوا، لله اندادا
 ئهوهی دهیهاته پیش هه دهیرفاند و لای دهدا و دهبرد
 له حیوان و جیمادات و نهباتات و ئادهمی زاده
 له پاش تالانی ئیو شاری هوجومی برده بازاری
 به زیددی شوغلی میعماری که داوینی به لادا دا
 موحیتی داییره و دوکان و بازاری به ئاسانی
 به سهتح و سهقف و سهربانی خولی پیدا و قولی بادا
 به موددهی چهند دهقیقینکی وهردا ئاری تی وهردا
 ههزار توپ ئهتلهس و زهپی ههموی برد، به ئاوادا
 له مهسکوکاتی ئیرانی، له لیره سکه عوسمانی
 له یهغدان و له مجری و مهحفهزه و سهندوقی پۆلادا
 له زپ و زپو و نهقدینه له گهنج و مالی زپینه
 ئهوهی له و شارهدا مابن، فهقهت، ئیسمی مههاباده
 ههموی برد و بناوی کرد، په ریشان و بلاوی کرد
 به نیو ساعهت، چهپاوی کرد و ، روپی ئه و فرستاده
 چ روژیکه له لایهك گرمه گرمی هه ور و نالهی با
 له لایهك شیوهن و گریان و قورپیتوان و فهریاده
 له بهر لاشهی جهنازهی ئادهمی و ئهقسامی حیوانات
 خهیاان دهکرا، که یهومی نهفخی سوره و حهشری ئهجساده
 نه من تهنیا په ریشانم ههمو کهس مات و غه مگینه
 ئهوهی مهسرور و دلشاده، فهقهت حهساد و گهواده

وهكو فەيئە و غەنیمەت بو مه تاعی مفت و بن قییمەت
 دهیانھینا به بن زەحمەت به بار و کۆل و عەراده
 له بۆ یەك تۆپە چیت بو، خۆی دەخستە چۆم و بن گۆمی
 ئەوێ خەلکی دەیانگوت: ئەھلی زیکر و فیکر و ئەوراده
 به لیشاوی دەیانھینا قالی ئاوبردە موسلمانان
 له لایشی وابو سەرکردە و رہئیسسی جەیشی زوھادە
 به چاوی عەقل و عیبرەت گەر کەسێ بێت و تەماشاکا
 دەزانێ دەولەتی دنیا وەکو دنیا ھەمو بادە...

کەلامی مەلامارفی کۆکەیی

له رۆژنامەیی مودیری کەچ مەداری چەرخێ شەفتوری
 ئەنوسن رۆژی کوردی کەوتە ئەوجی بوجی بێنوری
 برا بییری چرایەکی بکەن تاریکە شەو دادی
 قیامتیکی بکەن تا فرسەتە بیکەینە جمھوری

شیعری کوردی مەلامارف لە ستایشی خودادا

خودا ھەر تۆی کەریمی کردگاری
 خودای ملک و مەلەك لەیل و نەھاری
 ھەچی زەرپراتی عەرز و عاسمانە
 کوراتی بەر ھەتاوی لانساری
 لە ژیری روپەرەیی دەور و زەمانی
 بە ھەر جۆریك تەماشاکەم دیاری
 عەزیزی تۆ لە ھەر لا خۆشەویستە
 دەلیلی تۆ بە کەس نایەت قوتاری

گولستان و گول و گولزار و گولشهن
 نهی و شمشاد و سه روی جو یباری
 نهوا و ناله و گریانی قومری
 فوغانی بولبولی، سه شاخساری
 زریوهی مه له سه پهل یاله سه گول
 سه دایی هودهود و سه وتی هوزاری
 سه لاه و سه ههقی سه سورغانی یاحق
 که نه عرهی دی له سه عودی قوماری
 هه مو تاریفی زاتی پاکی تویه
 ده می ده بکه ن به خنده و گه به زاری
 به لوتکهی شاخه وه نوچکهی چیاوه
 نه خوینن که بکی مهستی کوهساری
 به هه نه زم و به هه وینه و عیبارت
 هه مو ئیقرار ئه که ن پهروه ردگاری
 نه زانی حالی زاری من چله ونه
 چیان لی کردوم فه قهر و نه داری
 فه قیر و گیر و لاکه وته و نه خوشم
 به بی چاوی و به پیری و ئیختیاری
 به ناز و راز و ئی عجازی، محمه د
 به ئه سحاب و به ئال و چوار یاری
 به هاوارم بگه لانم زه لیله
 به غیری توم نیه ئوم میدواری
 نه من مه عروفه کهی توم و په شیوم
 سه ری تی کردوم پیری و هه ژاری

بیره شیعریکی فارسی له قه سیده یهك:

مشور مكدرو و آزرده از نیامدئیم
اسیر قید بلا و مصیبت و محنم
قضا به دام قدر بسته دست قدرت من
که دامن تو بگیرم، به پات سر فکنم
بیابین به هوای گل گلستانت
گاهی چوقمیری و گاهی چو بلبل چمنم
گمان مبرز خیل تو فارغم یارا
ببین که خار فراغت دریده پیره نم
اگر نظر کنند آن سرور ستوده سیر
ز راه لطف به عمق قریحه و سخنم
یقین کنند که به یاد جمال شیرینش
به بیستون محبت نظیر کوهکنم
زلوح حافظ بیرون نمی شود نامت

وداع تا نکند تن ز جان و جان ز تنم

ئهمهش بیره شیعرئ که له خوالیخوشبو خاله مینهی بهر زنجی بومه لامارفی

وتوه و بهر یز جه نابی عه بباسی حه قیقی ته خمیسی کردوه.

کۆکه ئهی ماکی شیعر زانانم
کۆکه ئهی ده فته ره کهی دیوانم
خاله فهرموویه تی لیت بروانم
کۆکه ئهی کۆکه ئهی نیشتمانم
خۆشه ویستر له ههناو و گیانم

كۆكە تۆلەيل و ئەمن مەجنوتم
 ھەوئەلەين ئاوری لە دل بەر بونم
 تۆی و تۆبوی مەحەکی ئەزمونم
 كۆكە ئەی جینگەي لە دايك بونم
 كۆكە ئەي مايهی بيري رونم

دلرفینە كەژ و كیو و دەشتی
 دلگەرە ئاو و ھەوا و جینگەشتی
 كۆكە لوبنانی ئەتۆیا رەشتی
 كۆكە جیت لی نەبی وەك بەھەشتی
 لە ھەوت دەركە بەدور و ھەشتی

لاخر و پینگە چەم و بەر رۆژە
 دنج و لاپەر وەكو چی وەك لۆژە
 بیر و ئەندیشە بزبو بو سوژە
 كۆكە ھەر تۆی بە تەنی بەر كپۆژە
 خاکی كوردانم ھەموی بی بوژە

خەبەرێکی بەدە بەو دی یانە
 ئاقی لی دەن بە گول و ریحانە
 خالەمین ھاتووە لە تۆ میوانە
 پاش بالاغ و قەژلیت جیرانە
 ھەم قزل گونبە دو درویشانە

دینە پینشواری حەقیقی و ئاوات
 بە شیعەرگوتنی وەكو نوقل و نەبات
 ئەم بە ئەو ئەو ئیژنی ھات ئەو
 رۆژەھەلات گولە دیی عەیش ئابات

چوار دیوار و قهره دا رۆژ ئاوات

«کۆکه ئه‌ی کۆکه»

یه‌ک یه‌ک ئه‌و جه‌وته به‌ مودده‌ی جه‌وته
خۆ وه‌کو کیشکچی قهره‌ولی شه‌وته
خاسه‌که‌و و نژه‌ری کاتی خه‌وته
ئالقه‌یان داوه‌ له‌ تۆ ئه‌و جه‌وته
تۆ ته‌قیمتیکی به‌ شار هه‌لکه‌وته

له‌ هه‌مو لایه‌ که‌وی ریبازی
کانی فه‌ره‌نگ و ئه‌ده‌ب جی‌ی رازی
پیری ئه‌فغانی خودا لیلی رازی
کۆکه‌ پی‌یان ئه‌وتی شیرازی
بۆمه‌ مامانی جیگه‌ی شانازی

چا و نه‌بانه‌ گه‌ره‌ که‌ بانوکی
موقله‌ بۆ کوئی چووه‌ دادا چۆکی
بۆم بنوسی مه‌سه‌له‌ و چیرۆکی
حاجی باپیر و جه‌قیقی و کۆکی
خاله‌ مینش بلنی یخ دالۆکی^(۱)

۱- خاله‌ مین به‌رزنجی له‌ نینو بنه‌ماله‌ یه‌کی زانا و عارف و خواناس و مه‌زندا له‌ ۱۳۲۸ ی مانگی له‌ گوندی کۆکه‌ له‌ دایک بووه‌ و له‌ ۲۴ ی خاکه‌لیتوه «نۆسان» ۱۳۷۱ ی هه‌تاوی بارگه‌ی به‌ره‌ولای خوا تینکناوه‌ و خاله‌ مینه‌ زۆر قسه‌ خۆش و هه‌ست ناسک بوو له‌ ساله‌کانی ۳۷ تا خه‌رمانی ۱۳۴۰ ی هه‌تاوی له‌ مه‌هاباد بوو له‌ گه‌ل شه‌پۆل و زۆر هۆگری یه‌ک بون و به‌ خۆشی شه‌پۆل بۆنویژی جه‌ماعه‌ت ده‌هاته‌ خانه‌قایی نه‌هری و کاتێ شه‌پۆل چووه‌ تاران شیعر و قسه‌ی خاله‌ مینه‌ی بۆ چووه‌ و ئه‌وه‌ یه‌ که‌ له‌ لاپه‌ره‌ی ۲۱ ژماره‌ی ۲ و ۳ ی گۆوازی گرشه‌ی کوردستان یادی خاله‌ مینه‌ به‌رزنجی کراوه‌ و شیعرێ خۆشی ئه‌و بۆلاو کراوه‌ ته‌ وه‌ یه‌که‌م ژماره‌ی گرشه‌ی کوردستان له‌ ۱/۳/۱۳۸۱ ی زاینی به‌ کوردی له‌ تاران له‌ چاپدراوه‌ و له‌ کورده‌واری بۆلاو کراوه‌ ته‌ وه‌.

سەرچاوه: ژماره‌ی ۵ و ۶ گۆفاری نیشتمان ئۆرگانی کۆمه‌له‌ی ژ - ك «له
 ئەلمان» چاپ کراوه‌ته‌وه و رۆژنامه‌ی شه‌هاده‌ی کوردی ۲۹ نیسانی ۱۹۸۶
 زاینی سالی ۴ ژوماره‌ی سالی ۳ به قه‌له‌می «شه‌پۆل» و کتیبی باوی کورده‌واری
 که له سروش بۆ جاری دوهم له ژنیر چاپ‌دایه (لاپه‌ره‌ی ۱۱۲ تا ۱۱۵).
 دیوانی کوردی خوالیخۆشبو مه‌لا مارف کۆکه‌یی له ۱۳۴۱ی هه‌تاوی به
 خه‌تی مه‌لا عبدالرحیم اسماعیلی قۆزڵۆیی هه‌وشار دیوانه فارسی‌یه‌که‌ی
 نوسراوه‌ته‌وه و له لایهن برایانی سه‌یدیان به ئۆفست له چاپ دراوه و له یه‌کن
 له لاپه‌ره‌کانیدا که وینه‌ی برایانی سه‌یدیان چاپ کراوه به‌رواری ۲۶ -
 ۱۳۳۱/۷ی هه‌تاوی بۆ نوسخه‌به‌رداری نوسراوه.

محەمەد كوردعەلى

۱۲۹۳- ۱۳۲۷ مانگی وریکهوتی ۱۸۷۶- ۱۹۵۳ زاینی.

محەمەد كورپی عەبدوڕەزاق كورپی محەمەد كوردعەلى مېژوزان، نوسەر، رۆژنامەنێگار، سیاسى و رامیار. ئەم زانا بلیمەتە لە رەگەزى كوردانى سلیمانییە و لە ئاخى مانگی سەفەر لە سالى ۱۲۹۳ مانگی و ریکهوتی ۱۸۷۶ زاینی لە دیمەشق لە ژینکی «شركسیه» لەدايك بوە و لە فیرانكۆزی «كافل سیبای ئەمیریە» خویندن و نوسین و زانستی ئیسلامی و حساب و تەبیعی فیر بوە و کارنامە و شادەى وەرگرتوہ و چۆتە فیرگەى «رشدیەى عەسکەرى» سەرەتای زمانى تورکی و لای مامۆستای تاییەت زمان و وێژاوەرى زمانى فەرانسەوى خویندوہ و فیری بوە و بۆ ماوہى دو سالیى لە فیرگەى «عازارین» مەعاریف و ئەدەبى زمانى فەرانسەوى خویندوہ و لە پاشان لە یانە و دەفتەرى کاروبارى ئەجنەبى دەس بەکار بوە و لەو ماوہشدا لای «تاهیر جەزایرى و محەمەد موبارەك و سەلیم بوخارى» دەرسى وێژاوەرى و ئەدەب و فەرھەنگ و بەیان و تەفسیر و فیقە و مېژووی خویندوہ و دەسى کردوہ بە موتالا و پیاچونەوہى ئەو کتیبە گرینگانەى وا بە زمانى فەرانسەوى نوسرابون، وەکو نوسراوہکانى ویلتیر، رۆسۆ، موتسکیو و کەسانى تر. لەو دەمانەدا بەرپرسياربونى نوسین و چاپ و بلاوکردنەوہى رۆژنامەى حەوتانەى شام خرا ئەستۆى كوردعەلى و لە پاشان لە سالى ۱۳۱۹ مانگی و ۱۹۰۱ زاینی چۆتە میصر و دەسى کردوہ بە نوسینى رۆژنامەى «رائید»ى میصرى، دواى ماوہیەك گەراوہتەوہ بۆ دیمەشق، دوبارە مەجبور بوە، بگەریتەوہ بۆ میصر و لە سالى ۱۳۲۴ مانگی و ۱۹۰۶ زاینی دەسى کردوہ بە نوسین و بلاوکردنەوہى «گۆوارى ئەلموقتەبەس» و لە هەمان کاتدا بوەتە سەرۆك و سەرنوسەرى

رۆژنامەى «الظاهراليومية» و كراووته ئەمىندارى رۆژنامەى «موئەيد» و لە دوای شۆرشى عوسمانى كە لە سالى ۱۹۰۸ زاینى روى داوه، گەراووتهوه بۆ دیمەشق و دوباره «رۆژنامەى ئەلموختهبەس»ى بۆلاو كردۆته و لە پاشان مەجبور بو، برواته دەرى و چۆته فەرانسه و میصر و لەوێهه گەراووتهوه بۆ دیمەيشق و لە دواییدا چۆته ئىتالىا، سوئیس، فەرانسه، مەجارستان و قوستەنتەنیه بۆ لیکۆلینهوه و توێژانهوهى دەس نوسراوهكانى میژیوی و نوسینى میژیو. لە ماوهى جەنگى جیهانى یەكەم «۱۹۱۴ - ۱۹۱۸» زاینى سەرۆكایەتى و سەرنوسەرى «رۆژنامەى شەرقى دیمەشق»ى گرتۆته ئەستۆ، پاش ماوهیهك چۆته قوستەنتەنیه^(۱) و لەوێهه، كە دیمەشق بە زۆرى ئینگلیس و سپای عەرەب گیرابو، ئەگەریتەوه بۆ شارى دیمەشق و ئەكریتە سەرۆكى دیوانى مەعاریف و مەجمەعى عیلمى: «كۆرى زانستى» كە لە پاشان بە «مەجمەعى عیلمى عەرەبى» ناو براوه.

لەو سەردەمەى وا فەرانسهوى یەكان چۆنهته سوریه محەمەد كورى عەلى بۆته وهزیرى مەعاریفى ئەوى، پاش ماوهیهك بۆ كۆلینهوه لە بابەت فێركردن و بارهێنان و توێژانهوهى مەبەستى فەرهنگى و هونەرى و میژیوی چۆته فەرانسه و بیلژیک و هولەند و ئینگلیس و ئیسپانیا و ئەلمان و سوئیس و ئىتالىا و دوای گەرانەوه لەو سەفەرانه جارێكى تریش لە سەردەمى حوكومەتى تاجەدین حوسینى، زیمنى ئەوهى سەرۆكى «كۆرى زانستى عەرەبى» بو، وهزارەتى مەعاریفى پێ سپێردراوه و بۆته وهزیرى فێركردن و بارهێنان لە سوریهدا و بە ناوى نوێنەرىش لە كۆنگرهى خۆرههلات ناسان لە دەورى ۱۷ دا لە شارى «آكسفورد» بەشداری كردوه و پاش ماوهیهك چۆته ئینگلیستان و بیلژیک و فەرانسه و دوای ئەم سەفەرە دەسى لە كۆرى زانستى عەرەبى كێشاوهتهوه و بە

ناوی ئەندامییکی کارا ههلبژێردراوه بۆ کۆری فه رههنگی له قاهیره دا و له ۲ ی نیسانی سالی ۱۳۷۲ مانگی و ۱۹۰۳ زاینی له دیمه شق وهفاتی کردوه و له گۆرستانی «باب سه غیر» نیژراوه.

محهمه د کوردعه لی له نوسینهکانی خۆیدا، وه دوی شیوه نوسینی کوری خهلدون بۆ موقه ده مه که ی که وتوه. ههندی له نوسراوهکانی محهمه د کوردعه لی ته مانه ن:

- ۱- الاسلام و الحضارة العربية که له ۲ جهلدا چاپکراوه و گه وره ترين و پربایه خترین کتیبی محهمه د کوردعه لی یه.
 - ۲- خوته نی شام، چاپکراوه له ۶ جهلدا یه که له روی چارسه ت کتیب هه لگۆیزراوه و وه رگێراوه.
 - ۳- گۆواری ئەلموقته بهس، ۸ جهلد و دو جوزوه یه.
 - ۴- تاريخ الحضارة چاپی، که دو جوزوه و له زمانی فه رانسه وی نرسراوی شارل سنیوبوی به عه ره بی ته رجه مه ی کردوه.
 - ۵- غرائب الغرب له دو جهلدا چاپ کراوه.
 - ۶- امراءالبيان و المذکرات که له دو بهرگدا چاپکراوه.
 - ۷- قه دیم و حه دیت پالوته ی مه قاله کانیه تی و له چاپ دراوه.
 - ۸- کنوز الاجداد فی سیر بعض الاعلام چاپکراوه...
 - ۹- الادارة الاسلامیه فی عزالعرب چاپکراوه.
 - ۱۰- غوطا دیمه شق چاپی
 - ۱۱- فه لاسیفه ی ئیسلام
 - ۱۲- مذکرات له چار جهلدا یه.
 - ۱۳- میژوی ئەحمه دی کوری تۆلۆن و چه ند ریساله و ...
- مه ولانا محهمه د عه لی کورد دوای جهنگی جیهانی یه کهم له سیاسه ت ده سی هه لگرتوه، به لام ژبانی فه رههنگی و زانیاری ئەم زانا ژیر و پربیره له و

دهمهوه وا له گهن شیخ تاهیر جهزایری ناسیاو بوه، تا دهمی مهرگ درنێزهی ههر بوه.

کوردعهلی زۆر دل و دهرون پاک و خوش رهفتار و ئاکار و خو جوان و باش بوه، له سهه دۆستی زۆر بوه و زۆر خوگر و سهریح بوه و چهزی له ئازادی و نهزم و تهگوز کردوه و ربابازی خوش نهویستوه و له ستهم و تهعهسوب و فیل و تهلهکه بازی دلگران بوه، تونده تهبیعت بوه و خوشی له شادی و شادمانه هاتوه.

نمونهی خهتی محمدبن عبدالرزاق کوردعهلی من رساله خاصه، مغزیا بوالدقی.

کوردعلی (محمد)

محمد کوردعلی «١٢٩٣ - ١٣٧٢ هـ = ١٨٧٦ - ١٩٥٣ م»

محمدبن عبدالرزاق بن محمد، کوردعلی: رئیس المجمع العلمي العربي بدمشق، و مؤسسه و صاحب مجلة المقتبس و المؤلفات الكثيرة. واحد كبار الكتاب. اصله من اكراد السليمانية «من اعمال الوصل».

سه رجاوه: «خ» فهرس المؤلفين بالظاهرية «ط» محمد كرد على: خطط الشام ٦: ٤١١ - ٤٢٥، جمال باشا: المذكرات ٣٣٨، احمد امين: فيض الخاطر ٨: ١٢٨ - ١٣٣، طرازي: خزائن الكتب العربية ١: ٢٨١، ٢٨٢، اسماعيل عبدالحميد: الادباء الخمس، شفيق جبرى: محمد كرد على، سامى الدهان: محمد كرد على، عباس العقاد: مطالعات فى الكتب و الحياة ١٨٠ - ١٨٦، صالح السودانى: الاسرار السياسية ٢٦٠، ٢٦١، فائز سلامة: اعلام العرب ١٧٤ - ١٧٩، سيد قطب: كتاب و شخصيات ٣٤٦ - ٢٥٠، محمد عبدالفتاح: اشهر مشاهير ادباء الشرق ١: ٧٢ - ١١٢، من هو ٦٣٩، ٦٤٠، فخرى بارودى: المذكرات ١: ٧٩ - ٨١، محمد كرد على: المذكرات، فهرس الازهرية ٦: ٢٦٤، الكتبه البادية: فهرس الادب ٧٠، سامى الكيالى: الادب العربى المعاصر فى سورية ١٣، ١٤، ٢٨، ١٠٧ - ١١٦، حسن الرئيس: شخصية محمد كرد على، فهرس دار الكتب المصرية للتحق الاول الجزء الثالث ٦٧، فهرس دار الكتب المصرية ٤: ١٦٣، ١٦٧، ٣٤، ٤٥، ١٧: ٨، ١٢٢، ١٨٨، شفيق جبرى: مقدمة الادب العرب الكيالى.

Brockelmann g, III: 435 _ 434

«م» صلاح الدين المنجد: الادب س ٩، ع ٦، ص ٥٧، ٥٨، ع ١٠، ص ٥٣، الاديب س ١٢، ع ٧٦، شفيق جبرى: الاديب س ١٦، ع ٦، ص ٧٩، حتى كنعان: التمدن الاسلامى ١٩: ٥٦٥، ٥٦٦، التمدن الاسلامى ٢١: ٦٩٢، ٦٩٣، ٢٤: ٤٠ - ٤٤، احمد صقر: الثقافة - ٢: ٩٣، الثقافة ٢: ٣٤٣، ٣٤٤، احمد محرم: الثقافة ٢: ١١١٧، ١١١٨، احمد امين: الثقافة ص ١١، ع ٥٤٢، س ٦ - ٩، ص ١٢، ع ٦١٤، ص ٦، عبدالسلام النجار: الثقافة س ١٢، ع ٦٢٧، ص ٢٤، الحديث ٢: ١٨٨، ٢٠٦ - ٢٠٨، ٣: ٥١٦، ٥١٧، وجيه بيضون: الحديث ١٥: ٢٤٢، ٢٤٣، ٣١٦، الحديث ١٢: ٣١٩، الحديث ٢٠: ٦٥، سامى الكيالى: الحديث ٢٧: ٢٢٤، ٢٢٥، الحديث: عددا غيار

- ١٩٥٣ م، شفيق جبري: الحديث ٣١: ٣٦٤ - ٣٧٥، عز الدين التنوخي:
الحرية ببغداد ١: ٧٥ - ٨٠، الحرية ٢: ١٣٧ - ١٤٢، ٢٩١ - ٢٩٩، الحسناء
بيروت ١: ٢٤٧، ٢٤٨، الحقائق بدمشق ١: ٣٦٩ - ٣٧٣، ٤٦٩ - ٤٧٢، ٤٧٥ -
٤٧٩، ١٢٠: ٢، انستاس الكرملى: دمشق ٢: ٤٤٥، ٤٤٦، الرسالة بالقاهرة ٣:
١٩٨، شكيب ارسلان: الرسالة ٣: ١٢٧٩، ١٢٨٠، ١٥٥٥، الرسالة ٩:
١٣٠٢، الزهراء بالقاهرة ٣: ٤٠٩، ٤١٠، ٤٢٨، ٢٢٨، ٢٢٩، الزهور ١: ١٠١،
٢: ٢٨٦، السلام بتطوان س ١، ع ١، ص ٣٣، ٣٤، الضياء ٨: ١٨٠،
العرفان ٢: ١٢٣، ٩: ٢٧٤، ١٠: ٢٩٥ - ٢٩٧، انحوماني: العرفان ١١: ٦٥ -
٦٧، ١٩٣ - ١٩٨، العرفان ١٩: ٢١٨، ٢١٩، اديب التقى: العرفان ١٩:
٥٥٥ - ٥٦٠، العرفان ٣٧: ٧٠٣، ٧٠٤، ٣٩: ٤٠٣، محمد سعيد العريان:
الكاتب المصري ٥: ٧٤٥ - ٧٤٧، ٧٤٧، ٨٦٢ - ٨٦٤، ١٠: ٦٣٨، ٦٣٩، ١١:
٢١٦، ٢١٧، ٢٨٥، ٩: ٧٤٥ - ٧٥٧، ٨٦٢ - ٨٦٤، ١٠، ٦٣٩، ١١: ٢١٦،
٢١٧، ودادسكايني: الكتاب ١١: ٦١٠، ٦١٢، زكى المحاسنى؛ الكتاب
١٢: ٥٧٧ - ٥٧٩، الكيهبيروت ١١: ١٤٢، اسد رستم: الكلية ١٢: ٤١ - ٤٥،
الكلية ١٣: ١٥٧ - ١٥٩، ١٥: ٤٩٨، لغة العرب ٤: ٥٤٤ - ٥٥٩، ٦: ٢٣٠،
٢٣١، ٨: ٧١ - ٧٣، ١٤٩ - ١٥١، ٢٢٩ - ٢٣٣، مجلة سر كيس ٦: ٣٠٩،
٥٩٨، مجلة المجمع العملى العربى ٥: ١٩٣ - ١٩٥، عارف النكدى:
مجلة المجمع ٦: ٣٢٦ - ٣٢٨، ٧: ٥١٠ - ٥١٨، ١٠: ٥٩ - ٦١، محمدر
على مجلة المجمع ٩: ١٢١، ١٢٢، شفيق جبري: مجلة المجمع ١٩: ٣٥٨،
٢٢: ١٥٠، ١٥١، ودادسكايني: مجلة المجمع ٢٤: ١١٥ - ١١٨،
بهجة البيطار: مجلة المجمع ٢٥: ١٤٢ - ١٤٦، شفيق جبري: مجلة المجمع ٢٦:
٢٨٨ - ٢٩٠، مجلة المجمع ٢٨: ٣١٩، جعفر الحسنى: مجلة المجمع ٢٩:
٢٩٨، صلاح الدين الكواكى ٢٩: ٢٩٩، حكمت هاشم: مجلة المجمع ٢٩:
٤٤٥، ٤٤٦، سامى الدهان: مجلة المجمع ٣٠: ٢١١ - ٢٥٢، مصطفى الشهايبى

٣٠: ٣٢٨ - ٣٣٢، مجلة المجمع ٣١: ٥٣٧، ٣٦٩، مصطفى الهادي
 مجلة المجمع ٣٢: ٥١٦، ٥١٧، كامل عياد: مجلة المجمع ٣٤: ١٦٥ - ١٩١،
 شفيق جبري: مجلة المجمع ٣٤: ٣٩٠ - ٣٩٢، مجلة مجمع فؤاد ١: ١٣،
 المسرة ١٢: ٦٣٥، المشرف ١٣: ٨٧١، ٨٧٢، محمداً أمين حسونة:
 المعرفة بالقاهرة ٢: ٧٣٧ - ٧٥٧، المقتبس ٨: ٧١٠، ٧١١، المقتطف ٤٣:
 ٥٩١، ٥٩٢، ٧٠: ٤٥٨ - ٤٦٠، ٥٨٠ - ٥٨٢، ٧٢: ٥٦٢، محمود شاكر:
 المقتطف ٨٦: ١٠٩ - ١١٢، المكتبة ١: ٢٤، ٢٥، السنار، ٧٢٠، ١٣:
 ٤٢٠، المنتقد ٢: ٢٨٢، ٢٨٣، المواهب بالارجنتين س ٩، ع ٤، ص ٤٠،
 البنراس ٢: ٣٥، ٣٦، النجم بالموصل ١: ٣٣٧، الهلال ١٤: ٢٥٥، الورود س
 ٦، ع ٢، ص ١٥.

laussey: Bulletin Detudes orientales I: 196, 197, S. Dahan:

Melanges I: 379 _ 394, Anuales de linstiut Detu. des orienales
 OOO: 273.

«ج» عمر الطيبي الزمان المدشقية عدد ٦

نيسان ١٩٥٣ م و ج ١٠ لاپهري ١٦٢ معجم المؤلفين عمر رضا كحاله
 چاپي بيروت و نه علام سي زهره كلتي ج ٦ چاپي ٦ سالي ١٩٨٤ از لاپهري
 ٢٠٢ تا ٢٠٣ شه پؤل و تاريخ مه شاهير - ي كورد، ئوستاد بابامه ردوخ
 رۇحاني ج ٢ لاپهري ٣٢٠ چاپي ١٣٦٦.

محمد علي كرد علي

علي سيارة. في احدى زيارته لمصر و هو في الوسط بنظارته و عن يمينه
ابراهيم عبدالقادر المازني و الى يساره المؤلف.

محمد كرد علي

«١٢٩٣ - ١٣٧٢ = ٢ ١٨٧٦ - ١٩٥٣ م»

محمد بن عبدالرزاق بن محمد كرد علي: رئيس المجمع العلمي العربي
بدمشق، و مؤسسه و صاحب مجلة «المقتبس» و المؤلفات الكثيرة. و أحد كبار
الكتاب. اصله من اكراد السليمانيه «من أعمال الموصل»

زانای ناودار مامۆستا مه لای عیصامه دین ماجدی

١٢٨٢ - ١٣٢٥/١١/١١ کۆچی مهتاوی

ئهم زانا پایه‌به‌رزه خواناسه یه کینک له مامۆستا باش و موده‌ریسه‌کانی فهره‌هنگ و مه‌عاریفی ئیسلامی روژگاری خۆی بوه و خزمه‌تیکه زۆری به زانست و دین و عیلم و شه‌ریعت کردوه و خه‌لکی بز رینگای دین و قورئان و شه‌ریعتی ئیسلام رینوینی کردوه و په‌ندی خه‌لکی داداوه و چه‌ن دین فه‌قی و مه‌لای چاک و زانای پینگه‌یاندوه و نه‌خشی زۆر گرینگی له فیرکردن و باره‌ینانی خه‌لکدا به‌ئه‌ستۆ گرتوه و فهره‌هنگ و زانستی له مه‌لپه‌ندی کوردستاندا له به‌شی سه‌قز و ئه‌و ناوه‌دا به‌رز کردۆته‌وه و پله‌ی زانیاری خه‌لکی له کورده‌واریدا بردۆته سه‌ری و زانست و زانینی بلیند و به‌رز کردۆته‌وه.

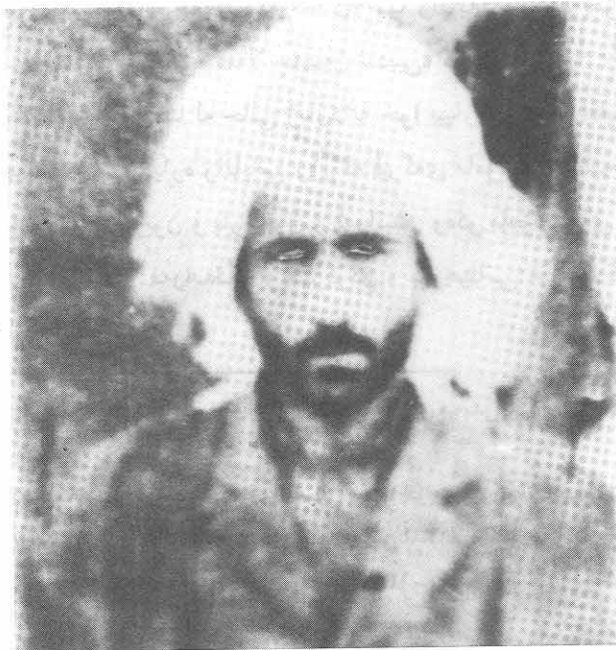
ئهم زانا پایه‌به‌رز و ته‌رز ناوی شه‌ریفی مامۆستا مه‌لا: عصام‌الدین - وه کوری زانای پایه‌به‌رز و گه‌وره خوالیخۆشبو «قاضی عبدالکریم ماجدی» یه و له مانگی ئه‌سه‌د «گه‌لاویژ» له سالی ١٢٨٢ کۆچی خۆری له گوندی «درگاسلیمان» ی سه‌ر به شاری سه‌قز له کوردستاندا له دایک بوه و له ناو یه‌ک بنه‌ماله‌ی زانست په‌روه‌ر و عالم و زانا و رو‌حانی گه‌وره بوه و په‌روه‌رده کراوه و پین‌گه‌یوه.

مامۆستا «مه‌لا عیصامه‌دین ماجدی» له سه‌ره‌تاوه قورئانی که‌ریم و کتیه‌کانی باوی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی تا کتیه‌ی شه‌رحه عه‌قاید له ئه‌قیده و ئیسه‌باتی ته‌وحید و زات و سیفاتی خوادا لای باوکی له فیرگه و حوجره‌ی گوندی درگاسلیمان خویندوه، له پاشان چۆته فیرگه‌ی خوالیخۆشبو حاجی مه‌لاعه‌بدولقادر، خه‌لیفه‌زاده مامۆستا و ده‌رس بیژی مزگه‌وتی دومناره‌ی شاری سه‌قز و دوای ماوه‌یه‌ک له‌وتوه ئه‌چیته لای خه‌لیفه مه‌لا «عبدالرحیم» هه‌وشاری

له فیرگه‌ی گوندی «هیجانان» ی سه‌ر به شاری سه‌قز، مامۆستا مه‌لا عصامه‌دین ماجدی وه‌کو هه‌مو مه‌لا و فه‌قی‌کانی ناو کورده‌واری هه‌لوه‌دای فیربونی مه‌عاریفی ئیسلامی له‌م فیرگه‌ بۆ ئه‌و فیرگه‌ به‌ریوه‌ بوه، به‌لێ مامۆستا «مه‌لا عصامه‌دین ماجدی» بۆ به‌ده‌س‌هینانی زانست و زانیاری‌یه‌کی زۆرتر له‌ هیجانانیشه‌وه‌ ئه‌چینه‌ لای مامۆستا مه‌لاصادق سه‌درابادی مامۆستای گوندی «ئالکه‌لو» ی حه‌ومه‌ی شاری سه‌قز و له‌ پاشان بۆ خویندن له‌گه‌ن یه‌کێک له‌ باش موسته‌عه‌یده‌کان به‌ ناوی «مه‌لا محهمه‌د داود - داودی» که له‌م دوایانه‌دا له‌ گوندی «هیجانان» موده‌ریس بوه - ئه‌چنه «شاره‌زور» ی گه‌رمین له‌ فیرگه‌ی زانای ناودار خوالینخۆشبو مه‌لا «عبدالعزیز» مامۆستای فیرگه‌ی گوندی «پریس» ده‌س ئه‌که‌ن به‌ خویندن و پیاچووونه‌وه‌ و پاش ماوه‌یه‌ک هه‌ردوکیان له‌ خزمه‌ت ئه‌و مامۆستا: مه‌لا «عبدالعزیز» ه‌ ئیجازه‌ی ئیفتا و ته‌دریسی مه‌عاریفی ئیسلامی و قورئانی و مه‌لایه‌تی وه‌رئه‌گرن.

له‌ کاتی گه‌رانه‌وه‌ بۆ ئێران له‌ گوندی «ره‌شه‌دی» له‌ نێزیک شاری مه‌ریوان مامۆستا مه‌لا عصامه‌دین ماجدی لانه‌دا و لای مامۆستا مه‌لا حه‌مه‌دئه‌مین موده‌ریسی ره‌شه‌دی بۆ ماوه‌یه‌ک لای ئه‌و زانایه‌ ده‌س ئه‌کا به‌ خویندن و پیاچونه‌وه‌ی زانست و مه‌عاریفی ئیسلامی و له‌ خزمه‌ت ئه‌و مامۆستا مه‌لا حه‌مه‌دینه‌ش ئیجازه‌ وه‌رئه‌گری و ئه‌گه‌ر پته‌وه‌ بۆ سه‌قز و دوای ماوه‌یه‌ک بۆ ته‌حقیق و لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زیاتر ئه‌چینه‌ لای «حه‌زره‌تی حاجی بابا شیخ سه‌یاده‌ت» فیرگه‌ی گوندی «جه‌میان» و دوای ماوه‌یه‌کیش له‌ وێهه‌ ئه‌چینه‌ لای زانای ناودار مامۆستا مه‌لا سه‌ید حوسین «کانیه‌ره‌ش» و له‌ وێهه‌ ئه‌رواته‌ فیرگه‌ی حاجی مامۆستا مه‌لا سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم «باغچه‌» و دوای ماوه‌یه‌ک له‌ وێهه‌وه‌ ئه‌چینه‌ فیرانکۆی «تورجان» فیرگه‌ی مامۆستا مه‌لاعه‌لی حه‌فیده‌هلزی موده‌ریسی شاره‌دی تورجان و له‌ وێهه‌ لای مامۆستا مه‌لاعه‌لی^(۱) ئیجازه‌ی ئیفتا و ته‌دریس وه‌رئه‌گری و ته‌شریفی موبازه‌کی دوای ئه‌م ئیجازه‌ وه‌رگرتنه‌ ئه‌چینه‌ گوندی

«سه‌لته‌كه‌لتو» لای شاری سه‌قز ئه‌بیته مامۆستای دهرس بیژ له فیرگه‌ی ئه‌و گونده و خه‌ریکی دهرس و تنه‌به‌فه‌قی‌یان ئه‌بی و ئیمامه‌ت و جومعه و جماعه‌ت بق خه‌لك ئه‌كا و باری دینی و ئه‌خلاقی موسولمانانی ناوچه به‌ریوه ئه‌با و خه‌لك فیری خو و ئاكارای چاك و باش ئه‌كا و له هه‌ر بار و باب‌ه‌تیکه‌وه، تی‌ئه‌كۆشی خه‌لك به‌ره‌و فیربونی زانست و عیلم ببا و شه‌ریعه‌ت و دین و خواناسی و زانست به‌خه‌لكی كورده‌واری فیر بكا. له راستیدا كۆر و فیرگه و حوجره‌ی خوالیخۆشبو مامۆستا مه‌لا عیصامه‌دین ماجدی زانكۆ و زانستگه‌یه‌ك بوه، كه ده‌سه ده‌سه و پۆل‌پۆل باش فه‌قی و مه‌لا ئه‌چونه خزمه‌ت ئه‌و زانا پایه‌به‌رزه، زانست و مه‌عاریفی ئیسلامی لئ فیر ئه‌بون، هه‌ر مه‌لا و فه‌قی‌یه‌ك له فیرگه و حوجره‌ی فه‌قی‌یان دهرس ته‌واو ئه‌كا و ئیجازه‌ی مه‌لايه‌تی وه‌رئه‌گری، له راستیدا وه‌كو فه‌وقه‌لیسانس یا دوكتۆرای زانست و زانیاری وه‌رگرتبێ وایه.

← ۱ - حه‌زرتی حاجی باباشیخ سه‌یاده‌ت له‌و ئیجازه‌دانه‌دا حوزوری ده‌بی. «شه‌پۆل».

ماموستا مه‌لا عصامه‌دين ماجدی پاش چهن سال‌ده‌رس وتنه‌وه به فه‌قی‌يان له گوندى «سه‌لته‌كه‌لئو» ته‌چيته گوندى «گه‌وره‌قه‌لا»ى مه‌لبه‌ندى شارى سه‌قز و نيزيكه‌ى ساليكيش له گوندى «مه‌رخوز» خه‌ريكى ده‌رس وتنه‌وه به فه‌قی‌يان بوه.

ئه‌بى بزانيت زانايى ماموستا مه‌لا عصامه‌دين ماجدى ده‌نگى دابؤوه و له هه‌ر لايه‌كه‌وه باش فه‌قى خۆى بؤ فيرگه و حوجره‌ى ئه‌و زانا گه‌وره چاك و دل پاك و خو و ئاكار چاكه ئه‌كو تا له سه‌رچاوه‌ى عيلم و زانستى ژيان هينهرى ئه‌و گه‌وره زانايه، تاسه و تونيه‌تى زانستى خۆيان بشكينن و دل و ميتشكى خۆيان به زانستى به دانسته‌ى ئه‌و عالمه نورانى‌يه پارا و بكه‌ن و زاخاوى بده‌ن، له ماوه‌ى ته‌دريسدا زانايانتيكى وه‌كو خوالئوخوشبو مه‌لا «محهمه‌ده‌ميين شه‌ريعه‌تى» موده‌ريسى مزگه‌وتى حاجى حه‌كيمى سه‌قز و خوالئوخوشبو «مه‌لا شينخ حوسين خان» عه‌لايى ته‌رده‌لان،^(۱) يا زانايه‌كى وه‌كو خوالئوخوشبو «حاجى مه‌لا رحيمى» «مه‌لا خه‌سه‌ن ته‌ديبى» كه له سالى ۱۳۰۰ كۆچى خۆرى له‌دايك بوه و ئيستا له حالى ژيان‌دايه خوا بييارتيزى. يا زانايه‌كى وه‌كو ماموستا مه‌لا سه‌عيد^(۲) دياره زانايانى زور له فيرگه‌ى ماموستا خوالئوخوشبو مه‌لا عصامه‌دين ماجدى فيربون و بارهاتون و ته‌وانيش وه‌كو ماموستاكه‌ى خۆيان بؤ خزمه‌ت به زانست و فه‌ره‌ه‌نگ و فيرکردن و بارهيتانى خه‌لك كوشاون و

۱- له سالى ۱۳۰۹ كۆچى له‌دايك بوه و له ۵۶ سالي‌دا له رۆزى هه‌ينى ۱۳۶۵/۲/۵ كۆچى خۆرى وه‌فاتى كردوه.

۲- ماموستا مه‌لا سه‌عيد ئيبراهيمى محهمه‌دى له سالى ۱۳۱۲ كۆچى خۆرى له‌دايك بوه و تا ئيستا چهن كتىبى وه‌كو ناسياوى له‌گه‌ل «تحولات مذاهب اسلام» چاپى ۱۳۶۴- گه‌شتى له عيلمى به‌لاغه چاپى ۱۳۶۴- دروسى عه‌ره‌بى «جزوه» چاپى چارده‌هه‌م سالى ۱۳۵۳- «كتىبى وُضْعُ وَاِسْتِغَاَرَه» به فارسى. ئه‌مه ته‌خقيق و ليكۆلئنه‌وه‌يه.

ئەكۆشن .

مەولانا مامۆستا مەلا عەصامە دین ماجدی لە ۱۳۲۵/۱۱/۱۱ كۆچی
خۆری لە گوندی «مەرخوز» بارگەیی بەرەولای خوا تیکناو. خوا بیبەخشین.
ئەم بەسەرھاتە بەرێز جەنابی «مەلاحەسەن ماجدی» ئیمامی مزگەوتی
حاجی مەلا برایمی شاری سەقز بە فارسی لە بابەت مەولانا مامۆستا
مەلا عەصامە دینی برای خۆی نوسیویەتی و بە دیاری بز ئیمەیی ناردووە و ئیمەش
کردمانە کوردی و هەندیکمان لە سەر زیاد کرد و ئەوا بە سپاسەووە لە چاپی
ئەدەب و لەبەر خۆایش ئەپارینەووە ئەونەیی گل بە سەر گلکۆی مەولانا مامۆستا
مەلا عەصامە دینەووە، ئەونە خوا دەوامی عومری «بەرێز جەنابی مەلاحەسەن
ماجدی» بدا و بە سلامەتی بژین.

ناوی ئەو گوندانەیی و مامۆستا مەلا عەصامە دینەیی بوە:

- نوکتە: درگاسلیمان - دینیەکە لە دیهستانی سەرشیوی سەقز لە ۱۸
کیلۆمتری جنوبی خۆرھەلاتی شاری سەقز و ۵ کیلۆمتری جادە ئیسفالتەیی
سنەیی، کوستان و ساردە - ۵۰۰ کەس حەشیمەتی هەیی و کورد و سونین. لە
کانی و چۆم ئاو ئەخۆنەووە، بەرھەم: دانەوێلە، گەنم و جۆ و شیر و کەرە و
ماس و پەنیر، کەمی میووە و توتن - کار: کشت وکان و مالات داری، رینگا
خاکی یە و مزگەوت و مەلا و فەقی و فیرگەیی تازەشی هەیی.
ئالکەلو - گوندیکە لە دیهستانی کولتەپەیی فەیزولابەگی بەشی ناوەندی
شاری سەقز - لە ۱۸ ک خۆرھەلاتی سەقز و ۶ ک باکوری ناصر اوادیە و
کوستان و ساردە و ۳۵۰ کەس حەشیمەتی هەیی و کورد و سونین.
لە کانی و کارێز ئاو دەخۆنەووە، بەرھەم: دانەوێلە گەنم و جۆ، توتن و شیر
و ماس و دۆ، کار = جوت وگا، مەر و مالات داری، رینگا: خاکی، فیرگەیی
تازە و حوجرەیی مەلا و فەقی شی هەیی.
رەشەقەلات - گوندیکی، بچوکە و لە دیهستانی سەبەتلوی بەشی «بانە» و

سەقزە و لە ۶ ك باكوری خۆرهلانی بانه و ۲ ك باكوری جادهی بانه بۆ سەقز دایە و ۱۱۰ كەس حەشیمەتی هەیه و كورد و سونین.

سەلتەكەلتو - گوندیکە لە گوندەکانی سەرشیو بەشی ناوەندی شارێ سەقز و لە ۱۶ ك جنوبی سەقز و ۳ ك «وژنانی» دایە، کۆیستان و ساردە و ۵۵۰ كەس حەشیمەتی هەیه و كورد و سونین، لە كانی و چۆم ئاو ئەخۆنەوه، بەرهم: دانەوێڵە و گەنم و جۆ، توتن، كەمەن مېوه، شیر و كەشك و پەنیر و ماست و كەرە - كار = كشتوكال و مەر و مالات داری و ریگا: خاکی یە.

گەورەقەلا: دێیەكە لە دیهستانی سەرشیو بەشی ناوەندی شارێ سەقز و لە ۲۱ ك جنوبی سەقز و ۶ ك خۆرئاوای قشلاخ پل دایە و کۆیستان و ساردە و ۴۱۰۰ كەس حەشیمەتی هەیه و كورد و سونین و لە كانی و چەم و ئاو دەخۆنەوه - بەرهم: دانەوێڵە و گەنم و جۆ، توتن و شیر و ماست و كەرە و پەنیر - كار = كشتوكال و مەر و مالات داری یە و ریگا: خاکی یە.

جەمیان - دێیەكە لە دیهستانی تورجان، بەشی بۆكان شارستانی مەهاباد و لە ۲۵ ك جنوبی خۆرئاوای بۆكان و ۱۴/۵ ك خۆرئاوای جاده ئیسفالتەیی بۆكان بۆ سەقزە و کۆیستان و موعتەدیله و ۱۹۰ كەس حەشیمەتی هەیه و كورد و سونین. لە كانی ئاو دەخۆنەوه - بەرهم = دانەوێڵە و گەنم و جۆ و توتن - كار = جوت و گاو مەر و مالات داری و كاردەستی جاجم، بەرمان، رەشكە، كەژ و، گوريس، تیز و جەوان و گۆرەوی و دەسكیش و ئارەخ چن و شتی وایە.

كانی یە رەش: - دێیەكە لە دیهستانی ئاخچەچی بەشی حەومەیی شارستانی مەهاباد و لە ۳۰ ك جنوبی خۆرهلانی مەهاباد و ۳۰ ك خۆراوای جاده ئیسفالتەیی بۆكان بۆ میانداواوه، کۆیستان و موعتەدیله و ۵۵۹ كەس حەشیمەتی هەیه و كورد و سونین و لە كانی ئاو دەخۆنەوه. بەرهم: دانەوێڵە و گەنم و جۆ و توتن، - كار = جوت و گا و كەرداری یە. كاردەستی جاجم و بەرمان و ریگا: خاکی یە.

كانی یە رەش - گوندیکە لای نەلینیی بەشی سەردەشت بەشی شارێ مەهاباد و ۳۲ ك باكوری سەردەشت و ۱۳ ك باكوری خۆراوای جادهی

سه‌رده‌شت بۆ مه‌هاباده و كوێستان و موخته‌دیل و سالمه و ۱۵۹ كهس
 حه‌شیمه‌تی هه‌یه و كورد و سونین و ئاو له چاوه ده‌خۆنه‌وه. به‌ره‌هم = دانه‌وێله،
 توتن، مالات‌داری، كاره‌ستی جۆلایی جاجم، ریگا: خاکی‌یه و سنی‌کانی‌یه
 زه‌شی تریشمان هه‌یه، به‌لام جه‌نابی مه‌لاحه‌سه‌ن ماجدی رونی نه‌كردۆته‌وه كه
 مامۆستا مه‌لاعصامه‌دین ماجدی له كێنه‌كانی‌یه‌ره‌ش بوه.

هینجانان - گوندیكه له گونده‌كانی سه‌رشیو به‌شی ناوه‌ندی سه‌قز له ۱ك
 جنوبی خۆرئاوای سه‌قز و ۴ك جنوبی جاده‌ی سه‌قز بۆ بانه، كوێستان و سارده
 ۵۵۰ كهس حه‌شیمه‌تی هه‌یه و كورد و سونین، له كانی ئاوده‌خۆنه‌وه و به‌ره‌هم
 دانه‌وێله و گه‌نم و جۆ توتن و كه‌می میوه و شیر و كه‌ره و په‌نیر - کار = كشت و
 كان و مه‌ر و مالات‌داری، جاده‌ خاکی‌یه.

مه‌رخوز - گوندیكه له دیه‌ستانی مه‌ره‌دی به‌شی ناوه‌ندی شاری سه‌قز و له
 ۱۰۶ك باكوری خۆرئاوای سه‌قز و ۱۲ك جنوبی خۆرئاوایی ریگای ئیسفاله‌ی
 سه‌قز بۆ بۆكان و میان‌دواودایه و كوێستان و سارده و ۱۰۰۳ كهس حه‌شیمه‌تی
 هه‌یه و كورد و سونین. له كانی ئاو ده‌خۆنه‌وه، به‌ره‌هم دانه‌وێله و گه‌نم و جۆ و
 توتن و شیر و كه‌ره و په‌نیر - کار = جوت و گا و مه‌ر و مالات‌داری و ریگا
 خاکی‌یه.^(۱)

حاجی ماموستا مه‌لاحه‌سه‌ن
 ماجدی كه له‌سالی ۱۳۰۶ی
 هه‌تاوی له‌شاری فه‌ره‌ه‌نگ
 په‌وه‌ری سه‌قز له‌دایك بووه

۱ - ئەم مەبەستە لە روژنامە‌ی شه‌هاده به‌قه‌له‌می «شه‌پۆل» ۱۰ ماری ۱۹۸۷ زاینی و ۱۰ پۆلانی ۲۰۹۸
 کوردی لاپه‌ری ۳ سالی ۴ ژماره‌ی ۱۶۵ بلاو کراوه‌ته‌وه و له کتییی تاریخ مه‌شاهیری کورد ج ۳ چاپی
 ۱۳۷۱ لاپه‌ری ۶۳۶ تا ۶۳۸ نوسراوی ئوستادبابامه‌ردوخ شەرحی حالی عه‌لامه‌ عصام‌الدین ماجدی له
 روژنامه‌ی شه‌هاده‌ی ژوماره‌ی ۱۶۵ نه‌قلی قه‌ول کراوه به‌لام ناوی نوسه‌ره‌که‌ی (شه‌پۆل) نه‌براهه.

به‌ریز حاجی ماموستا مه‌لاعه بدولاً محمه‌دی

۱۲۹۶

زانا و موده‌ریستیکی گه‌وره‌ی وه‌کو حاجی ماموستا مه‌لاعه بدولاً محمه‌دی ئیمام‌جومعه‌ی ئیستای شاری سه‌قز که به سه‌دان فه‌قن و مه‌لای وه‌کو مه‌لاعه بدولکه‌ریم شاری که‌ندی «مسته‌فاپور» که^(۱) لای ئه‌م حاجی ماموستا مه‌لاعه بدولای محمه‌دی‌یه دهرسی مه‌عاریفی ئیسلامی خویندوه. خۆم (شه‌یۆل) له سالی ۱۳۳۴ هه‌تاوی له فیرگه‌ی گوندی گه‌ردی‌گلان مولکی سه‌ید کامیل شائیمای زه‌نبیلی «ئاوات» لای ئه‌م حاجی ماموستا مه‌لاعه بدولایه فه‌قن بوم که شه‌ید شاری که‌ندیش لای ماموستا حاجی مه‌لاعه بدولای ده‌خویند و فه‌قنی وه‌ک مه‌لا تاها‌ی حیکمه‌تی لی‌بو. ئه‌م حاجی ماموستا مه‌لاعه بدولایه له سالی ۱۲۹۶ هه‌تاوی له گوندی قولته‌ی سه‌رده‌شت له‌دایک بوه و لای ماموستا مه‌لاسه‌ید حوسیتی تایربوغه‌یی که عالمیکی گه‌وره و ناودار بوه و لای مه‌ولانا وه‌لزی و لای مه‌ولانا مه‌لاحوسین شیخی خویندویه‌تی و پاش ته‌واوکردنی زانست و مه‌عاریفی ئیسلامی له سالی ۱۳۱۹ هه‌تاوی لای زانای گه‌وره مه‌ولانا مه‌لاعه بوبه‌کر ناودار به مه‌لا گچکه‌ی هه‌ولتیری ئیجازه‌ی ئیفتا و ته‌دریسی وه‌رگرتوه و ماوه‌ی «۵۳» ساله که بۆته موده‌ریس و به سه‌دان فه‌قن و مه‌لای فیزی زانستی مه‌عاریفی ئیسلامی کردوه و هه‌زاران فتوای شه‌رعی داوه و کار و باری مسولمانانی به‌رتیوه برده‌وه و له جومعه و جه‌ماعه‌ت‌دا بۆ خه‌لک مه‌وعیظه‌ی کردوه و خه‌لکی په‌ند داداوه و زانستی فیر کردون و ئیمامه‌تی

۱- زانای ناودار شه‌ید شاریکه‌ندی ۱۳۰۵ له قاجر له‌دایک بوه و له نوسانی ۱۳۶۱ هه‌تاوی له مه‌هاباد شه‌ید کراوه.

Dr.Mohammad Saleh Ebrahimi

Zanayani Kurd

- ٢٢٩ -

کردوه و دهرسی دینی و شه‌ری و تۆته‌وه و خه‌لکی فیری زانست کردوه و به باری چاکه باری هیتاوان. حاجی ماموستا مه‌لا عه‌بدو‌لا زانایه‌کی قسه خوش و نوکته‌زان و نه‌ترس و نه‌ته‌وه خوشه‌ویسته، له خوا داوا ئەکه‌ین ئەم زانایه هه‌ر خوش بێ و خوا بی‌پاریزی. ئەم مه‌به‌سته له رۆژنامه‌ی شه‌هاده‌ی کوردی به قه‌لمی «شه‌پۆل» له ٧ ئۆکتوبری ١٩٨٦ زاینی و ٢٥٩٨/٧/١٢ کوردی و ١٢ ره‌زه‌ری ١٣٦٥ هه‌تاوی سالی ٤ ژماره‌ی ١٤٢ بلاو گراوه‌ته‌وه.

زانای ناودار ماموستا مه لاکه ریم موده ریس

۱۳۲۳ مانگی وریکه وتی ۱۹۰۳ زاینی

عهلامه عهبدولکه ریم کوری محهمه د ناودار به «مه لاهه بدولکه ریم موده ریس» تیمامی شافعی روژگار، له گوندی «ته کیه» ی، نیزیکی خورمان له مانگی «ره بیع الاول» له کاتی به هارا له سالی ۱۳۲۳ مانگی وریکه وتی ۱۹۰۳ زاینی له دایک بوه.

ئهم زانایه، کوری محهمه د کوری فه تاح کوری سلیمان کوری موسته فا کوری محهمه ده و له هوزی «هوز قاضی» به که نه و بنه ماله، ئیستا له سهید صادق و گوندی «مایندۆن» له «سهرا و سوبحان ئاغا» و له گونده کانی ده و روبه ریدان.

له سهره تای منالییه وه، دهسی کردوه به خویندنی قورئان و کتیبه وردیله کانی دینی و هر به منالی باوکی به رحمه تی خوا چوووه و له سالی ۱۳۳۱ ی مانگی له سهره تای مانگی محهمه د دهسی کردوه، به خویندنی ته صریقی زه نجاننی له زانستی سهرفا. له دواییدا حوجره به حوجره و فیرگه به فیرگه به دوی فیربونی زانستا گهراوه و له لای یه کینک له دوستاننی باوکی تا سهر به حسی «ته میزی» کتیبی «جامی» خویندوه و له و سهرده مه دا که ئاگری جهنگی ناو گهلانی یه کهم هه لکراوه، نه و چۆته شاری سلیمانی و له فیرگه ی مزگه وتی مه لکه نندی و مزگه وتی مه لامحه مه د ئه مین «بالکده ری» له گه ره کی سهر شه قام خه زیکی خویندنی شه رحی سیوتی ئه لقییه ی کوری مالک ئنبوه.

دوای گرانییه که له سلیمانیه وه، چۆته هه ورامان: «پاوه» و چۆته فیرگه ی خانه قای «دورۆ» ی شیخ عه لانه دین کوری شیخ عومه ر ضیائه دین کوری شیخ عوسمان سراجه دین و دهرسی نهحو، مه نتیق، آداب البحت، ته شریح، له فه له کیات دا و فقهی خویندوه. تا شیخ له ۱۳۳۸ ی مانگی باری کردۆته:

«بیاره» بۆ ماوه بیهك لئی دور كهوتۆتهوه و له دوایدا به قسهی شیخ گهراوهتهوه لای شیخ و له فیزگی «ئهبوعوبهیده» لای زانای ناودار مهلا محمدهد سه عید، عوبهیدی بورهانی گهله بنهوی له مهنتیقداار خوتندوه و له ویتوه چۆته بآلك و ههشت مانگ لای مهلامه حمود فهرایزی شیخ ماری نودین و شهرحی ئه قاییدی نه سه فیشی تا باسی «رویهت» خوتندوه و له دوایدا به قسهی شیخ علائه دین گهراوهتهوه «بیاره» دهسی کردوه به خوتندن لای مهلا ئه حمدهد رهش و شهرحه ئه قاییدی نه واو کردوه و مهزوو مهی زانای ناودار و خواناسی گه و رهی کورد، مهلا عبدالرحیم مهولهوی تاوگۆزی^(۱) به زوانی کوردی له ئیدئۆلۆژی و ئه قاییدا خوتندوه و له دوایدا دهسی کردوه به خوتندنی پهراوهی: «مختصر» له به لاغه و زوان پاراویدا تا سه به حسی «موسنه دون ئیله بهی» خوتندوه.

له مانگی «ربیع الاول» سالی ۱۳۴۰ی مانگی مامۆستا مهلا ئه حمدهد له «بیاره» وه کۆچ ئه کاته شاری سوله یمانی و مامۆستا مهلا عه بدولکه رهیم موده رهسپش به فهقییهتی له گهلی ئه چی و له خانه قای حه زهتی مه ولانا خالد نه قشبهندی^(۲) میوان ئه بن و مامۆستا مهلا عه بدولکه رهیم لای زانای گه و رهی کورد شیخ عومه ری قه رداخی بۆ خوتندن ئه مینته وه و مهلا ئه حمدهدیش ئه چینه گوندی گه لآله لای حاجی محمدهد ئاغای کورپی هه باس ئاغای میرئاوده لی، ئه یته ده رس بیژ و موده رهس.

مامۆستا مهلا که رهیم موده رهس پهراوهی لقصی الامان له به لاغه دا و «فه ریده» له نه حودا و «نه شریح له گه ل حاشیهی عامیلیدا» و «ر سآله الحساب» و «اشکال الئاسیس» له هه نده سه دا و «تقریب المرام» شهرحی «تهذیب الکلام»

۱- حه کیم مهولهوی کورد له گوندی «سه رشانهی تاوگۆز له سالی ۱۸۰۶ له دایک بوه و ۱۸۸۲ی زاینی بارگهی به ره ولای خوا تیکناهه.

۲- حه زه تی مه ولانا خالد له ۱۷۷۳ی ز - له دایک بوه و له ۱۸۲۶ی زاینی بارگهی به ره ولای خوا تیکناهه.

له ئوصولی دنیا و جمع الجوامع له ئوصولی فیه و «اسطرلاب» و «ربع المجیب» و «حاشیه لاری» له سەر قازی له حکیمت دا، له گەن حاشیه کانی «عبدالقادری المهاجر» دا و «منهج» و دواى ماوه یهك لیكۆلینه وه و پیاچونه وه، به عیلمه کانا لای ئه و زانا گه وه ناوداره له سالی ۱۳۴۳ ی مانگی له مانگی شهعبان له کاتی به هارا ئیجازه ی ئیفتا و تهدریسی زانسته کانی ئیسلامی وه رگرتوه و ههر وه گو خۆی له و کۆری ئیجازه وه رگرتنه ی دا ئه م زانا گه وه ناوداره کوردانه به شدار بون:

۱- شیخ بابا علی تهکیه ئی

۲- شیخ محهمه د نه جیب قه رده اغی

۳- شیخ جهلال قه رده اغی

۴- شیخ مارف برای مامۆستا عومهر قه رده اغی و هه ندی له دۆستان و گه وه پیاوانی تر و مامۆستا «شیخ عومهر قه رده اغی» خۆی له و کۆره دا ئیجازه نامه که ی خویندو وه ته وه .

مامۆستا مه لاکه ریم موده رس دواى ئیجازه وه رگرتن ئه چینه گوندی «نه رگسه جار» نیزیکی هه له بجه لای شیخ سه دیق کوری شیخ مارف خه لیفه ی شیخ عه لئه دین ئه بیته موده ریس و ده رس بیژ و فه قی زۆر له ده وری ده ئالین و تا ئاخیری سالی ۱۳۴۳ ی مانگی که له دواى جه زنی قوربان شیخ عه لئه دین نامه یه کی بۆ ئه نوسی و بانگی ئه کاته «بیاره» و ئه یکاته موده ریسى ئه وى و له محه ره می سالی ۱۳۴۷ ی مانگی له بیاره جیگیر ئه بن و له وى گون ئه کات و تا سالی ۱۳۷۱ ی مانگی که له بیاره ئه بن به قسه ی خۆی ۴۵ که س له فه قییان له بن ده سی وی پینه گن و ئیجازه ی مه لایه تی لا وه رئه گرن و له ۱۳۷۱ ی مانگی به م لا وه ئه چینه شاری سلیمانی له مزگه وتی «حاجی حان» له گه ره کی مه لکه ندی ئه بیته موده ریس و له هاوینی سالی ۱۳۷۴ ئه چینه که رکوک و له ته کیه ی حاجی جه میل تاله بانى نیشته جی ئه بن و ده رسی فیه به «شیخ علی و شیخ

عبدولرّه حمان» کورانی حاجی شیخ جهمیل ته لیته وه تا زانای ناودار «شیخ محمهد قزلجی: «مهلامحه مه د تورجانی؛ ده»^(۱) وه فاتی کردوه. جا له دواییدا ماموستا مهلا عه بدولکه ریم موده ریس ته چیته جینگاکه ی له فیرانکۆی حه زه تی پیری. ده ستگیر عه بدولقادی گه یلانی کورد^(۲) زانای ناودار مه لاکه ریم موده ریس: دوا ی ئیمتیحان دان و قه بول بون ته بیته ئیمام له مزگه وتی ته حمه دی نیزیکی وه زاره تی به رگری و داوا ی دهرس و تنه وهش له فیرانکۆی شیخ عه بدولقادر گه یلانی ته کات و دوا ی ئیمتیحان دان و قه بول بون ته بیته موده ریس ته ویش، جا دوا ی دامه زان فه قیه کی زۆر له «جاوه» و «تورکیا» و «مه غریب» و «جه زائیره» وه و له عیراقی عه ره ب و کورده وه رویان تینکردوه و خه ریکی خویندن.

ماموستا مهلا عه بدولکه ریم موده ریس ئیستا پای ناوه ته ۹۰ سالییه وه. خوا بیپاریزی، تا مسولمانان زیاتر له زانست و رینوینی و فتوا ی دینی ته و زانایه که لک و هرگرن.

ماموستا مهلا عه بدولکه ریم زیاره تی ماله خوا و حه جیشی کردوه و ئه م کتیبانه شی نویسه و له چاپی داون:

۱- ریساله ی شمشیزکاری به پارسی له ره تی ته وانه ی وا ئینکاری ته قلید و ئیجتیهاد ته کهن.

۲- ریساله ی ئیمان و بروا و ئیسلام به کوردی و به شیعه ره.

۳- ته ساس السعاده به کوردی له ئادابی ئیسلام و ئه رکانی ئیمان.

۴- ئاوی حه یات «ژیان» له میژوی ره سولاندا.

۱- شیخ محمهد قزلجی له سالی ۱۹۶۱ ی زاینیدا له به غا بارگه ی به ره ولای خوا تینکناوه و له غه زالی به غا نیزراوه.

۲- غه وئی گه یلانی له سالی ۷۱؛ له گه یلانی لای کرماشان له دایک بوه و له سالی ۵۶۱ ی مانگیدا له به غا بارگه ی به ره ولای خوا تینکناوه.

- ۵- چل چرای ئیسلام - راوهتی چل فهرمودهی پنه‌مبهره به کوردی.
- ۶- نور و نه‌جات - قه‌سیدهی کوردی‌یه له ستایشی حه‌زرتی ره‌سول و یارانی ئه‌و زاته‌دا.
- ۷- مه‌ولودنامه و میعراج‌نامه - به کوردی
- ۸- شه‌ریعه‌تی ئیسلام له ئه‌حکامی فیهقی ئیمامی هومام حه‌زرتی ئیمام شافعی «د - خ» - ئه‌م کتیبه له چوار به‌رگدایه و له ئیترانیش ۴ جار له چاپ دراوه‌ته‌وه و زور کتیبیکی گرینگ و پرسود و ته‌ژی‌یه، له قه‌واعیدی فیهقه و شه‌ری، وه‌کو ته‌رجه‌مه‌ی «منهاج» نه‌وه‌وی وایه.
- ۹- به‌هار و گولزار به‌ بلاوه و به‌ هه‌لبه‌سته.
- ۱۰- وتاری ئاینی بز روژانی هه‌ینی به کوردی.
- ۱۱- بارانی ره‌حمه‌ت به کوردی.
- ۱۲- یادی مه‌ردان که له ۲ به‌رگدایه که یادی مه‌ولانا خالد و گه‌وره پیاوانی دینی کورده‌واری ده‌کا.
- ۱۳- دیوانی مه‌وله‌وی «عبدالرحیم مه‌وله‌وی تاوه‌گوزی».
- ۱۴- شه‌رح و راوه‌تی دیوانی نالی به کوردی.
- ۱۵- راوه‌تی دیوانی مه‌حوی به کوردی.
- ۱۶- دیوانی فه‌قی قادر هه‌مه‌وه‌ندی و راوه‌ت کردنی به کوردی.
- ۱۷- ئیقبان‌نامه‌ی حیکمه‌ت به کوردی.
- ۱۸- سه‌رف بز منالان به عه‌ره‌بی.
- ۱۹- نه‌حو بز منالان.
- ۲۰- وه‌زع و به‌یان.
- ۲۱- جه‌ج‌نامه.
- ۲۲- شه‌رحی ئه‌قیده‌ی مه‌رزیه‌ی سه‌یید عبده‌ولرحیم مه‌وله‌وی به کوردی.
- ۲۳- شه‌مامه‌ی بێندار.

۲۴- راوهتی دیوانی بیسارانی.

۲۵- پهیره وان.

۲۶- بنه ماله کانی کوردستان.

۲۷- نۆ بهرگ ته فسیری قورئان به کوردی و چهندین کتیب و ریساله ی

تْرِیشی نوسیون و له چاپی داون.

خوا ئەم جوۆره زاتانه بز ئیسلام و نهته وهی کورد بهیئلی. ئەم شه رحه حاله به قهله می مامۆستا مه لاکه ریم نوسراوه و من کردومه ته کوردی و هه ندی شتم لئ زیاد کردوه و له رۆژنامه ی شه هاده ی کوردی له تاران له ۱۷ گولانی ۱۳۶۴ ی هه تاوی و ۷ مه ۱۹۸۵ زاینی و ۲۵۹۷/۲/۱۷ ک سالی ۲ ژوماره ی ۷۶ جاری تْرِیش به قهله می «شه بۆل» بلاوکه راوه ته وه.

مه‌لامه بدولقادر مه‌وله‌وی مه‌هابادی:

ئهم زانا پزیشکه روژگارێك له شاری زانست و هونه‌زیه‌روه‌ری مه‌هاباد خه‌ریکی فیربونی زانست و زانیاری باوی روژگاری خۆی بوه و له پاشان بو زياتر فیربون چۆنه شاری سنه‌ی کوردستان و له فیرگه‌ی مزگه‌وتی دارولئیحسان، خه‌ریکی فیربونی زانست بوه و له‌و رینگایه‌وه‌ پایه و پله‌ی زانست و ئاگاداری خۆی بردۆته سه‌ری.

خوالیخۆشبو مه‌لامه‌بدولقادر مه‌وله‌وی مه‌هابادی له سونگه‌ی خودا پندانه‌وه‌ بۆی ریکه‌وت له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌و مه‌لبه‌نده‌ بێ به‌شه‌دا، ده‌رسی زانستی پزیشکی و ته‌بیبی بخوینن و بیته‌ پزیشکینکی زانا و شاره‌زا و داستانه‌که‌یشی به‌م جۆره‌یه‌:

خه‌سه‌ره‌وخانی ناودار و ناکام که والی و همه‌کاره‌ی سنه و ئه‌و ناوه‌ناوه‌ بوه و له‌ ده‌رباری ئه‌و روژگاره‌دا به‌رێز و خاوه‌ن پله‌وپایه‌ بوه، توشی نه‌خۆشی‌یه‌کی سه‌خت ئه‌بن، کاتی فه‌تعه‌لی‌شای فه‌جه‌ر به‌م نه‌خۆشی‌یه‌ ئه‌زانن میرزا عه‌بدولوه‌هاب ئیسفه‌هانی که له‌ پزیشکانی ناوداری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بوه، بانگی ئه‌کا و ئه‌بیریه‌ شاری سنه تا خه‌سه‌ره‌وخانی ئه‌رده‌لان ده‌رمان بکا و له‌و نه‌خۆشیه‌ رزگاری بکا، ئه‌وه‌ بو که میرزا عه‌بدولوه‌هاب له‌گه‌ن عه‌بدولقادر مه‌وله‌وی ناسیاو ئه‌بن، له‌ چه‌ن کۆر و کۆبونه‌وه‌یه‌ کدا، تن‌ئه‌گا که مه‌وله‌وی زۆر وریا و ژیر و زانا و شیاوه‌ و تکای لێ ئه‌کا و له‌گه‌ن خۆی ئه‌بیاته ئیسفه‌هان و دنه‌ی ئه‌دا خه‌ریک خویندنی زانستی پزیشکی بێ، و له‌ گه‌ره‌کی جوباره

پای منار- ی ساره بانان مال ده گری و ئیسفه هانی زوریان خوش ویسنوووه، خوالینخوشبو مهولهوی مههابادی، بو ماوهی دوانزه سالی ره بق له ژیر چاوه دیری ئه و پژیسکه به ناوبانگه خه ریکی خویندن و فیربونی زانستی پژیسکی ئه بن و حکیم عه بدلولوه هاب زوری پین خوشبووه مهولهوی به ناوی ده ستیار لای ئه و له ئیسفه هان بمینیتته وه، به لام دوا ی ته وا و کردن له سه ر داوا کردنی عزیزخان سه ردار ی گشتی که له و ده مه دا حاکم و فه رمانیره وای مه هاباد بوه عه بدولقادر مه ولهوی ئه کرته سه روکی کارویاری «بهداشت» ئه و سه رده مه ی مه هاباد و لیره وه، توانیویه تی خزمه تیکی چاک و به که لک به خه لکی مه هاباد بکا. ئه م مه ولهوی به له زانستی پژیسکی دا نوسراوه ی شه یه و له سالی ۱۲۰۶ کزچی مانگی له دایک بوه و له سالی ۱۲۹۷ ی مانگی بارگهی به ره ولای خوا نینکناوه. حکیم مه ولهوی له «وان» و «قارس» به سودی عوسمانی به در ی رووسی ته زاری غه زای کرده و له لایان ده وله ته وه به ناوی «حافظ الصخه» له مه هاباد و ئه و ناوچه خزمه تی کرده و له خالیسه ی حوکومه ت له مه هاباد و سه قز و بانه زه وی کشت وکال به خوی و منداله کانی دراوه.

کوره کانی له لایان ئه میرانی سه قز و بانه، بو ته بابت کردن بانگ کراون. له شاری مه هاباد چهن شوینه واری ئه و دلسوژه به یادگار ماوه: ۱- مزگه وتی مه ولهوی ۲- دانانی مزگه وتی لای شیره و خورشید که له ساله کانی ۱۳۳۵ و ۱۳۳۶ ی هه تاوی «حاجی صالح شاطری» ره حمه تی بازسازی کرده وه و ئوستاد مه لاسه عید ئیبراهیمی محمه دی کرده موده ریس و ئیمامی ئه و مزگه وته ۳- بو گشت مزگه وته کانی شاری مه هاباد به خه تی جوانی خوی به کی به ک

قورئانی کاملی بو ناردون.^(۱)

عبدالعزيز مهولهوى

جهنابى دوكتور عهلى مهولهوى

۱ - سهر چاوه: شهادهى كوردى ژماره ۲۸۴ سالى ۲ لاپهه ۲ سالى ۱۳۶۸ى ههتاوى و ۱۰ى ئوكتوبرى ۱۹۸۹ى زايىنى كه به قهله مى شه پۆل ئەم شەرجه حاله له چاپ دراوه. و سوخه ن سهرايىانى نازهرايىجان، لاپهه ۲۹۸ چاپى بن تاريخ. ههروا: روژنامهى شهادهى كوردى به قهله مى شه پۆل، سالى ۴، ژماره ۱۵۱، چاپى ۱۱ نازهرى ۱۳۶۵.

مه‌ل‌عه‌بدول‌لا مه‌وله‌وی

۱۲۹۵-۱۳۳۴

زانای ناودار مه‌ل‌عه‌بدول‌لا کوری مه‌ل‌اقادر مه‌وله‌وی مه‌هابادی‌یه و له سالی ۱۲۵۹ ی کۆچی مانگی له شاری مه‌هاباد له دایک بوه و له فیزگی باوی خزیدا لای مه‌ل‌عه‌بدول‌قادر مه‌وله‌وی زانستی پزیشکی فیزبوه و به فرمانی ده‌ولت و به هۆی خوال‌ئخۆشبو ئه‌میر نزام گه‌روسی^(۱) مه‌ل‌عه‌بدول‌لا کراوه‌ته سه‌رۆکی یانه‌ی کاروباری «بیه‌داشت» ی شاری مه‌هاباد و ئه‌و ناوه‌ ناوه و بز ماوه‌ی ۳۷ سالی ره‌به‌ق سه‌رۆکی یانه‌ی بیه‌داری و کاروباری بیه‌داشت بوه، ئه‌مه‌ خۆی تابشت و پشت ئه‌ستوری و دلسۆزی ئه‌و زانایه‌ نیشان ئه‌دا.

مه‌ل‌عه‌بدول‌لا مه‌وله‌وی خه‌ت‌خوش بوه و له ئینشای فارسی و عه‌ره‌بیدا ده‌سی بالای هه‌بو و له نوسه‌خ و ته‌علیق‌دا زۆر شاره‌زا بوه و نو «۹» جزمی له قورئانی که‌ریم به‌ شینوه‌ خه‌تی عه‌ره‌بی جوان و شینوا به‌ ده‌س و خه‌تی جوانی خۆی نوسیه‌ته‌وه و به‌ یادگار ماوه‌ته‌وه.

له پزیشکی کۆن و زانستی هه‌یه‌ت و ئه‌ستیره‌ناسیدا چه‌ن کتییی داناوه.

مه‌ل‌عه‌بدول‌لا مه‌وله‌وی له شینعر و شاعیریشدا شاره‌زا بوه و ته‌بعی مه‌وزونی هه‌بوه و په‌ندننامه‌یه‌کی به‌ شینعر داناوه و به‌ شینوه‌ی دیوانیک ئاماده‌ی کردوه، به‌لام به‌ داخه‌وه هه‌یمان وینه‌یه‌ک له‌و شینعرانه‌ به‌ده‌س ئیمه‌ نه‌گه‌یشه‌وه. ئه‌م زانا پایه‌ به‌رزه‌ له ۷۵ سالییدا له سالی ۱۳۳۴ ی کۆچی بارگه‌ی به‌ره‌ولای خوا تیکناوه و له شاری مه‌هاباد نیراوه.^(۲) مه‌هاباد، ساوجبلاغ مکری: نظریه‌ آقای

۱- ئه‌میر نزام گه‌روسی «کوردی که‌بوده‌ند» که‌ له ۱۲۳۶ مانگی له دایک بوه و له ۱۳۱۷ کۆچی مردوه.

۲- بوزورگان و سوخه‌ن‌سه‌رایانی نازه‌ربایجانی خۆرئاوایی په‌ره‌ی ۳۰۱ چاپی رۆژنامه‌ی شه‌هادی کوردی به‌ قه‌له‌می شه‌پۆل سالی؛ ژماره‌ی ۱۵۱ چاپی ۱۱ نازه‌ری ۱۳۶۵ هه‌تاوی.

عبدالعزيز «مولوی»^(۱)

مطیمی آن ادیب پاک گوهر
مطیمی آن سخندان سخنور
تحمل کرده بس رنج و تقب را
نموده نشر کانون ادب را
بگیتی، شاعران را زنده کرده
بدوران، نامشان پاینده کرده
به نشر معرفت، هنگامه کرده
دوباره نشر بیچون نامه کرده
همان منظومه پر دژ گوهر
که شد بیرون ز بحر طبع اخگر

تورا ای بهمنی! چون و چرا چیست؟
رجز خوانی به پیش خلق روا نیست؟
کسی کاو خالق این خاک و آب است؛
تمام قول او عین صواب است
تو گر اسرار خلقت را ندانی
عجب نبوده، که فردی ناتوانی!
تورا گر علم و گر عرفان نباشد؛
به اعمال خدا نقصان نباشد
رها کن اینهمه چون و چرا را
ببین در خلق، اسرار خدا را